

Старт

ИЛЮСТРОВАН
СПОРТЕН
СЕДМИЧНИК

Брой 6 • 13 юли 1971 • 25 стотинки

Издание на ЦС на БСФС

СПОРТ
НАТА
МЛА
ДОСТ
ПО ПЪТЯ
КЪМ
МАЙСТОР
СТВОТО

В ЕВРОПЕЙСКИТЕ КЛУБНИ ТУРНИРИ

Съперници от близо и далече...

ТЕНИСЪТ
СПОРТ ЗА ВСИЧКИ

МАЙСТОРСТВО
И БИЗНЕС

Един от големите олимпийски надежди на българския спорт — световният и европейски шампион в първа тежка категория, световният юношески рекордьор АЛЕКСАНДЪР КРАЧЕВ.
За него разказваме днес на стр. 3.

Гостоприемна ли е представителната база

НЕКА И ПОМОГНАТ КВАРТАЛНИТЕ ПЛОЩАДКИ

ОБЩОТО ЖЕЛАНИЕ ДА БЪДЕ ОБЩА ГРИЖА!

ФИЗКУЛТУРА ПРИ КУЛТУРНИ УСЛОВИЯ

„Да спортуваме, но къде?“ е най-честият въпрос, щом стане дума за проблема на масовата физкултура и спорта в столицата. От една страна, и на децата е ясно, че материалната спортна база не достига (и те на свой гръб изпитват това ежедневно). Същевременно нерядко виждаме добре поддържани и примамливо очертани писти и игрища да стоят празни. Значи, отговорът е не само „Няма къде“, но и „Няма как“. А че има как, показва проверката на нашите сътрудници, които в продължение на една седмица обхождат терените на шестте дружествени стадиона в София с бележници и фотоапарат запечатаха впечатленията си от използването на наличната материална база за масова работа сред софийските работници, служители и ученици се и от достъпа на съветите за физкултура и спорт в предприятията и учрежденията до нея. Ето

болния корт. На другите обекти на комплекса няма хора.

СТАДИОН „РАКОВСКИ“, сряда: 7 ч. — комплексът е предоставен на служителите от системата на МВР. 18 ч. — срещи от първенствата на „Левски-Спартак“ по футбол (на кортовия терен) — ДИП „Леда“ — „Енергопроект“, волейбол — „Густи“ — школа „Г. Димитров“, баскетбол — за първенството на ГСПС.

СТАДИОН „ЛЕВСКИ“ (кв. ПОДУЯНЕ), четвъртък: 7 ч. — само 3—4 души на лекоатлетическата писта. 18 ч. — кварталци играят футбол пред главния вход на стадиона.

СТАДИОН „НАРОДНА АРМИЯ“, петък: 7 ч. — занимания на военносслужещи от софийския гарнизон. 18 ч. — състезания от дружествени първенства по волейбол и баскетбол.

кратката стенограма на видяното в подходящите за спортуване часове.

СТАДИОН „СЛАВИЯ“, понеделник: 7 ч. — под ръководството на методист от „ЖСК-Славия“ 4—5 души на пистата бягат за здраве. Още толкова служители от близкия ВВМИ самоинициативно играят баскетбол. 18 ч. — волейболен мач за районно първенство между училището за трудови офицери и НИИКФ. На „черното“ футболно игрище за първостовото на Профсъюза на строителните работници играят отборите на „Заводски строежи“ и „Пътпроект“. А на още по-черното (и по-малко) младежи от квартала. На съблекални и душеве въобще не се и надяват.

КОМПЛЕКС „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“, вторник: 7 ч. — служителите на ЦСКА „Септ. знаме“ играят футбол на хандбалните игрища. Пистата и другите площадки са празни. 18 ч. — „сборна“ група от десетина служители на близките институти идват да „похвърлят“ на баскет

СТАДИОН „СЕПТЕМВРИ“, събота: 7 ч. — противопожарната охрана „тренира“ на черното футболно поле. 18 ч. — никой никъде нищо не играе.

НЕДЕЛЯ — ден за почивка, ден и за спорт, но...

Стадион „Левски“ (кв. Подуяне) в 9 ч. е заключен. На игрището пред него 20 души от квартала играят футбол. Прекъсват за малко, за да кажат: „Не ни пускат в стадиона. Дори чешмата отвън е спряна“; един час по-късно на стадион „Народна армия“ други двадесетина души прескачат оградата на тренировъчното футболно игрище. На въпроса, каква група са, отговарят в хор: „Организирана!“ Жителите на „Иван Асен“ К. Василев, майстор в телевизията, д-р Никит от „Водпроект“ И. Ватев, техникът И. Петров и другарите им често се събират да поиграят футбол, още по-често ги пядат от колодрума и те идват тук, за да поритат, докато ги изгонят...; на тревистия терен на стадион „Славия“ в 11 ч. започва финалният футболен мач за купата на

1 Футбол може да се играе и извън стадиона. Но поне чешмата да тече...

2 Такова прекрасно съоръжение като стадион „Славия“ не бива никога да пуснее...

3 Трима души не стигат дори за една „игричка“.

Министерството на транспорта. Всички останали обекти на комплекса пусеят.

Непосредствените впечатления и разговорите с упоритно показват не използваните докрай възможности и някои причини за това: заявките са концентрирани главно между 16 и 19 ч. и е нужна максимална гъвкавост и съгласуваност при изработва

ТОВА СЕ СЛУЧИ...

ПРЕДИ 32 ГОДИНИ на 18 юли съветското правителство определи честването на всесъюзния Ден на физкултурника. Оттогава Денят на физкултурника се чествува всяка година като всенароден празник. Третият Ден на физкултурника съвпадна с дните, когато Съветската армия се биеше вече с озверелите немскофашистки нашественици. В числото на първите герои от Отечествена война бяха отличени с правителствени награди много спортисти фронтовици. А през 1942 г. подготовката за Деня на физкултурника мина под знака на възличането на младежта във военноприложните спортове. На широк фронт се организираше съревнованието по многобой за ГТО, хвърляне на гранати, преминаване на водни препятствия, ръкопашен бой и др. И вече 32 години в Деня на физкултурника, превърнал се във всенароден празник, всяка година най-добрите представители на съветската младеж демонстрират своята сила, ловкост, издръжливост,

готовността си за труд и на на СССР.

ПРЕДИ 12 ГОДИНИ на товно студентско първенство шахмат българските студенти първо място с 40,5 т., при рите на СССР — 39 т., Ун 37,5, Румъния — 36, ГДР — 35, хословакия — 31. Този успе воуван от студентите-шах Н. Пъевски, Г. Трингов, Л. Ил. Димитров и Н. Радичиална награда като на представил се състезател Г. Трингов.

ПРЕДИ 10 ГОДИНИ П. мът на Народното събрание указ за награждаване БСФС с орден „Георги ров“.

ПРЕДИ 10 ГОДИНИ на тическата среща Българ ния, завършила с победа те — 115:99 — и със загуби ните — 49:69, — именита ска атлетка Йоланда Баг ви своя последен световен на своя последица на с Левски“ — 191 см, — к ден днешен остава не Любопитно е, че през 1 в България Балаш за п стана рекордьорка на постижение 150 см.

ПРЕДИ ДЕСЕТ ГОДИ щите състезания Българ ния 18-годишната тог Йоргова за първи път хвърли границата от 6 постигна на скок дълж Този рекорд за девой добрен едва миналата Иванка Венкова — 6,13

НА СНИМКАТА: Йола по време на рекордния 191 см в София.

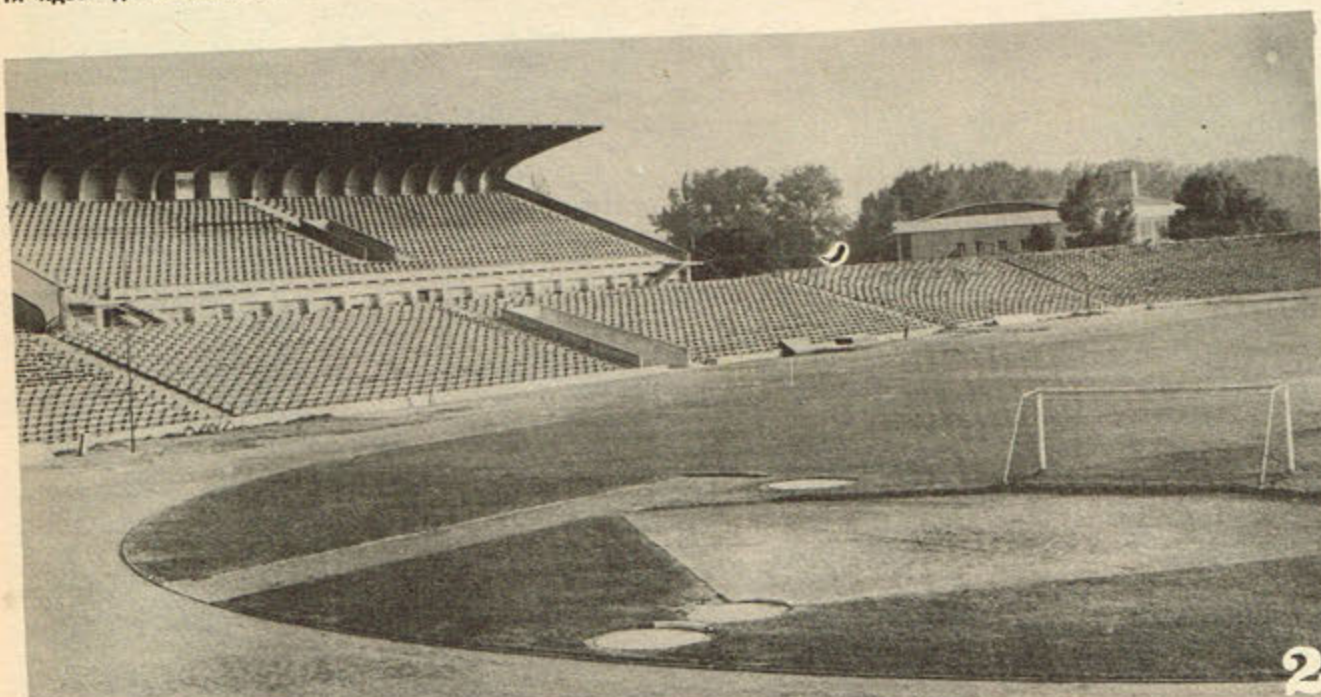
нето на графици, крайно недостатъчни са съблекалните и баните — стига да има тренировка който и да е представителен отбор и „гостите“ да не могат да вземат дори един душ и т. н. Но главното си остава настойчивата работа на заинтересованите организации за организиране то на хората, за довеждането им на стадиона. На тази тема бяха разговорите със завеждащите организационно-масовите отдели на ЦСКА „Септ. знаме“ — С. Кирилов, на „Левски-Спартак“ — Н. Нешев и на „ЖСК-Славия“ — Гр. Маринков. Тримата в резюме: „Нуждите се степенуват — представителни отбори, дружествени първенства, предприятията с отбори в „Б“ и в зоновите групи, масови спортни празници. За останалите остава малко. Търси се изход: „ЖСК-Славия“ направи гардероби и значително увеличи пропускателната способност на съблекалните, ЦСКА през есента не организира клубни първенства и предоставя базата на физкултурните съвети, „Левски-Спартак“ е наел базите на ВВС и на „Софболстрой“ само за нуждите на масовия спорт. Но истинското решение на въпроса е в по-доброто използване на съоръженията в предприятията и в кварталите.“

Тогава да дадем думата на завеждащия отдел „Физкултура“ при ГК

на ДКМС — Николай при ГСПС — Стамен Ст. Андонов: „Неотме 150 столцини претях 72 нямат никакви А там, където я имам е поддържането на културни ус-туване. Съблекалния завод „Кл. Ворошилов 2 години е бояджийс е басейнът и няма „В. Коларов“ и зато влиза. И другаде е т

Н. Георгиев: „С г за младежта и спс предложение до СГ на въпроса за кварта-та. Надяваме се те дят нещата.“

И нашата надежда местните усилия не призвани да работят масовата физкултуррането на спорта селение, ще бъде лял въпрос: и чрез жание и използван в кварталите, предшата, и чрез по-с-шение у стопаните ната спортна база. чрез една обща за здравето и от те трудещи се.

Старт

ИЛЮСТРАЦИЯ СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

СОФИЯ СТАДИОН „В ИНДЕКС 2012

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ: главен редактор — Нед Асен НЕЙКОВ, Богомил НОНЕВ, Ваня ВОЙНОВА, В Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, ГЕЛОВА, Митко ЕКЕРОВ (отговорен секретар), Н ДИНОВ, Павел ЕЖИРОВ, Петър ХАДЖИЙСКИ, Яс

ХУДОЖЕСТВЕН РЕДАКТОР — ДОЧО ДОЧЕВ
ДЪРЖАВЕН ПОЛИГРАФИЧЕСКИ КОМБИНАТ „ДИМИ

ЗА МЕН СПОРТЪТ НЕ Е ВСИЧКО

...зрителите на-
...американски първенство по вдига-
...американски първенство по вдига-
...американски първенство по вдига-

...зрителите в зала „Универсиада“.
...американски първенство по вдига-
...американски първенство по вдига-
...американски първенство по вдига-

ния медал“, както ще го назове не един ра-
диокоментатор.

Всъщност момчето заслужава суперлативите.
Спортът не е само труд, но и слава, която
често пъти превръща един двадесетгодишен
младец в кумир за стотици хиляди хора. А
българинът дори няма навършени 19 години!
Изглежда, на това са разчитали в Колумбус,
когато телевизията го кани за „интервю“. По
канват го, за да му предложат... да остане
завинаги в Щатите.

— Помислете добре, Крайчев! С Вашата
младост, огромна физическа сила и талант у
нас може да направите бляскава кариера, да
натрупате много пари. Останете и всичко ще
бъде „о кей“!

Всичко!

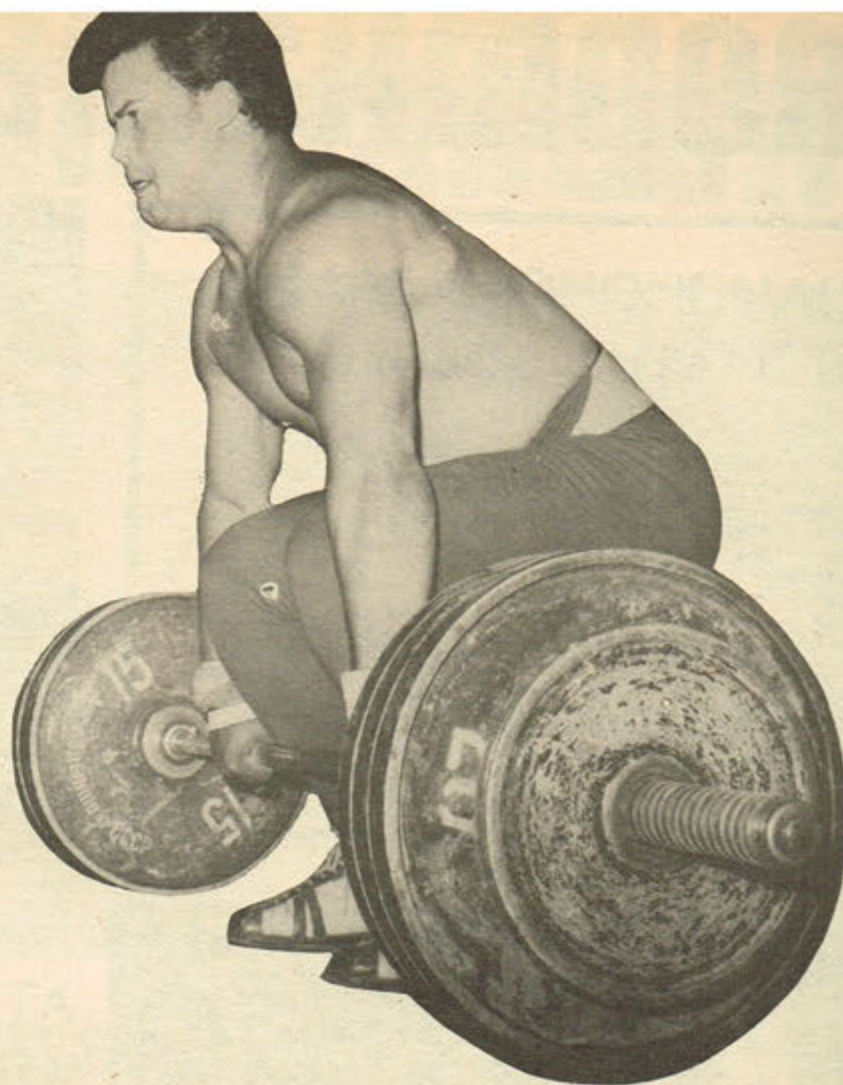
Момчето решително се изправя.

— Не приемам. Аз съм българин, запомне-
те това добре! За мен няма по-свидна стра-
на от България!

Предаването прекъсва...

Дали ще запомнят!

Сливенският юноша помни разказите за оно

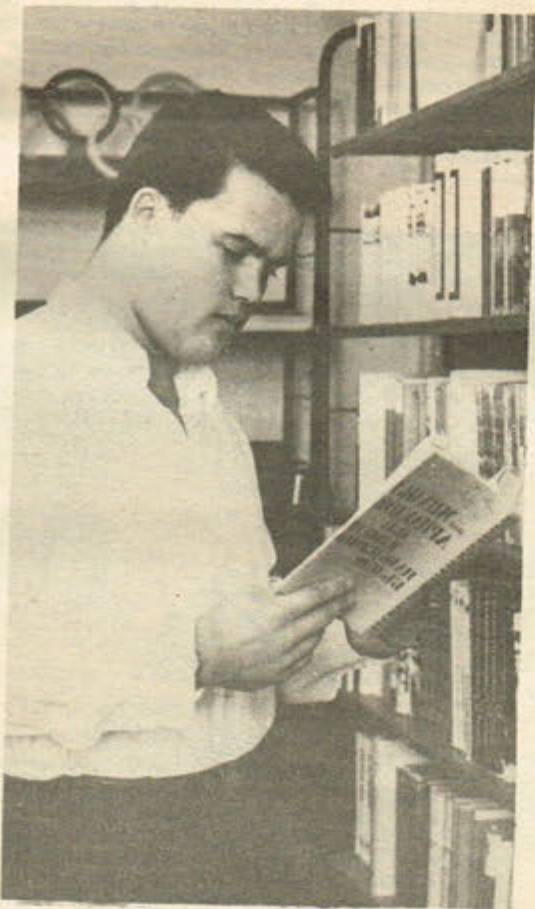
Аз съм българин, запомнете добре!

1 Пътят към рекордите ми-
нава през тренировъчната
зала...

2 Превзети са 205 кг в
„изтласкването“ — нов
световен юношески ре-
корд!

3 Баща и син в минутите на
голямата радост

4 Приятни са часовете в
библиотека на интерна-
та...

рая. Често прекарвахме в училищния двор,
където бягахме и скакахме, увличахме се и
по футбола. С щангите се запознах по-късно,
на една площадка в Сливен. Вдигах ги с ам-
биция да бъда пръв! Оставях да „тренирам“
и когато припадеше здрач. В тъмното съби-
рах съчки, запалвах ги и на светлината на огъ-
ня продължавах. После ме видя треньорът
Иван Абаджиев...

— Този Крайчев е интересна личност — ще
кажат някои. — Свири на цигулка, решава за-
дачи, учи и тренира. Не е ли доста много за
големия спортист!

— Защо — споделя световният юношески ре-
кордьор. — Мисля, че има време за музика и
задачи, книги и театър... За мен спортът не
е всичко. Като част от многообразната чо-
вешка дейност той прави хората не само по-
силни, ловки и смели, но ги извисява и ду-
ховно...

Всъщност Крайчев е прав. Та нали в това

е и същността на съвременния стремеж към
все по-високи спортни постижения!

В „случая Крайчев“ обаче има и нещо дру-
го. Това „друго“ е увлечението на младия
спортист да шофира. Тази отсрочена страст
преди около два месеца дотолкова го бе об-
зела, та за известно време тренировките пред
европейското първенство бяха останали на за-
дон план... И добре, че момчето не е напе-
рено, вслуша се в съветите на треньора Иван
Абаджиев и на федерацията по вдигане на
тежести, та навреме се отказа от волана, от-
ново започна да остава в тренировъчната за-
ла след съотборниците, успя да възвърне със-
тезателната си форма!

Сега споменът за този случай кара Крайчев
да се изчервява... По-важното обаче е, че
той самият разбира последиците от своето ув-
лечение. И е с амбиция занаят то да не
се повтаря!

Веселин ЛЕСИНГЕРОВ

ва мрачно време, когато баща му, ремеслът
Любен Крайчев, е хвърлен в затвора и пре-
стоява там чак до деня на свободата. Като
баща си той обича нова България, свободния
живот, другарите си. Безкрайно, с цяло сърце!

Майка му е добра музикална изпълнителка.
И нейната амбиция е синът да я надмине! Ръ-
цете на 6-годишното дете хващат цигулката.
И малкият свири в продължение на години...

В училище той се увлича от математиката.
Участва с успех в организирани олимпиа-
ди! Бащата е доволен. Та няма е лошо един
ден синът да конструира нови машини!

А какво мисли самият Александър!

— Свиренето и задачите не ме отегчаваха.
Напротив! Но като всички деца, обичах и да иг-

Спортната младост

ШАМПИОНСКО ЗЛАТО ОТ ЗЛАТНА ДОБРУДЖА

Юли — разгарът на лятото. Благодатно време за благодатната добруджанска земя. В този „наш земен рай, где златно жито зрей“, настъпва сезонът на равностойността, когато в килограми и тонове се измерва неуморният труд на кооператорите. В това усилено време, когато ден-нощ се работи, потта на съзиданието ороси не само безкрайните житни блокове. Два града — два бисера в огърлицата на златна Добруджа — събраха спортната младост от всички краища на страната. Силна даде гостоприемство на младите баскетболисти, гр. Толбухин обкръжи с внимание нашите надежди на ринга — дошли също да съберат плодотворите от усърдието си в овладяването на спортното майсторство. А най-добрите от тях — да се завърнат с шампионското злато, спечелено по спортните терени на златна Добруджа.

НА РИНГА — АТАКУВАЩ СТИЛ

„Нашите млади боксьори имат подчертан афинитет към нападателята игра и лесно ще приемат агресивния стил на боксиране, утвърдил се като тенденция, демонстрирана на европейския шампионат в Мадрид — това бяха първите думи на председателя на комисията за юноши и младежи при Българската федерация по бокс, бронзовия медалист от олимпийската в Токио АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ след последния гонг на XXI републиканско лично-отборно първенство за юноши. През шестте дни на ринга в гр. Толбухин се качиха 184 млади състезатели от 19 физкултурни дружества и след 191 двубоя определени шампионите за 1971 г. — За жалост това се изразява главно в хаотична размяна на удари, липсва подготовка на атаката и тактическо мислене, не е овладяна азбуката на „благородното изкуство“ — защитата. На ринга се качиха и някои явно неподготвени боксьори, които имаха подходяща за подготовката си съдба. Но треньорите им трябва да почувствуват отговорност не само за развитието самочувствие на възпитаниците си, а и за отрицателния ефект изобщо върху пропагандирането на този спорт сред младите.

Към положителните черти на първенството трябва да отнесем отличната организация, подплатена с изненадващо доброто представяне на домакините (треньор К. Маринов), традиционното трудолюбие (и плодотворите от него) на треньорите от утвърдените центрове: „Локомотив“ (Пд) — П. Паев, „Чардафон-Орловец“ (Гб) — П. Ботев, както и настъпването на една нова вълна в юношеския бокс — Ямбол, Лом, „ЖСК-Спартак“ (Вн). Разбира се, радват и проявите на редица състезатели (главно от старшата възраст), които имат всички качества в скоро време да прекратят вълнатата на големия ринг.

Като стана дума за надеждна зърнахме в бележника на нашия треньор на националния отбор по бокс СТОЯН ПИЛИПОВ първа стъпка бе да съсредоточи вниманието си върху младите Андрейковски (Чо-Гб), Ил (Лом-Пд), Виктор Тушев (Цд), димир Колев (Лс), Красими (Чм-Вн), Цветан Цветанов (само част от имената, намерено в неговия списък след това в гр. Толбухин. Направи впечатление общата им черта: техтелигентност.

— Да, стремехът ми е да боксьори с такива качества, тах с трудолюбие и дисциплина да израснат истински майкратко формулира кредото лекционер Пиличев.

Страницата бе изготвена от Петър ХАДЖИДИНОВ. Снимки: Йордан С.

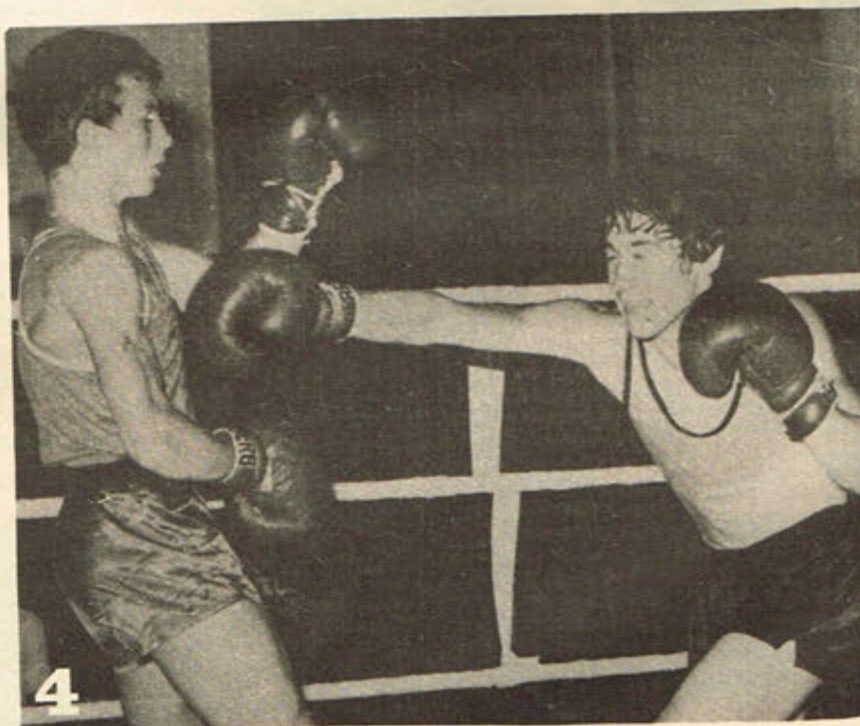
ФЕСТИВАЛ ТОВА ЗНАЧИ ПРАЗНИК

Осемдневен празник за 1800-годишния дунавски град Силистра — направиха го участниците в X юбилеен фестивал на баскетболната младост, подготвиха го домакините с топлото гостоприемство, с образцовата организация на турнира, с живото и активно съпричастие към всичкото онова, което ставаше между таблата на петте електрифицирани площадки на баскетболния комплекс „Истор“. А там, на кортовете, с цветовете, по-ярки от пъстротата на разноцветните екипи, 48 отбора от всички възрастови групи рисуваха картината на бъдещето на нашия баскетбол пред погледите на почти всички, които са призвани да се грижат, да мислят и да работят за него.

Фрагментите бяха многобройни и многопосочни като на всеки едромасшабен преглед. Имаше образци на яро индивидуално майсторство и на все още неусвоени тайни в играта, на творчески подход и строга тактическа дисциплина и на треньорска безпомощност, имаше много похвали за вдъхновена, емоционална и яро нападателя игра и още повече упреци за подценяването на защитата („деклаирането“ на зоната и на смесената формация при пионерите и в младшата възраст целта именно усвояването на основните индивидуални навики в отбраната на коша и напред сигурно ще даде плодове). Натезават обаче оптимистичните нотки. Защото идват предимно от проявите на най-малките, където видяхме чудесен „сиров материал“: 7 пионери с ръст над 190 см, 172 см средна височина на първите три отбора при пионерите — повече от тази на младшата възраст. Защото имаше чудесни примери на

работа с ум и любов към подрастващите: цял предпобед срещу решителния за титлата в старшата група мач между девойките на ЦСКА „Септемврийско знаме“ и „Левски-Спартак“ армейският отбор прекара пред специално докарания идеоманетофон на дружеството. С помощта на цял щаб от треньори внимателно и детайлно бе анализирана играта на съперничките, за да дойде вечерта разгромната победа и всеобщото признание, че това е плод на тактиката и премислянето. Защото треньорите се изявиха не само като мъдри и компетентни ръководители: като младия, но трудолюбив и амбициозен наставник на силстренските юноши Ангел Калинов например, но и като истински възпитатели и педагози, като Петър Симанов от „Левски-Спартак“, който сам предложи (и организационният комитет прие) неговият юношески отбор да бъде отстранен от турнира за нарушаване на дисциплината, спортния режим и морал от страна на състезателите му. Защото имаше показателни факти на хармонично съчетание между учението и спорта: сред участниците в силстренския фестивал личат имената на 52 пълни отличници...

Да се огледа прецизно настоящето, да се прозрے даливидио в бъдещето — ето големия смисъл на форума на баскетболната младост, извлечен от опита на десетгодишната му история. Нали фестивал — това значи празник. Той бе въздух и жарък, но свърши, за да отстъпи мястото на делничната, системна и всеотдайна работа. За да дойде големият и безкраен празник на българския баскетбол!

БАСКЕТБОЛ

ПИОНЕРКИ: „Спартак“ (Пл) с треньор М. Герданова;
ПИОНЕРИ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор К. Михайлов;

ДЕВОЙКИ МЛ. ВЪЗРАСТ: „ЖСК-Славия“ с треньор Ст. Антонова;
ЮНОШИ МЛ. ВЪЗРАСТ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор Н. Войнов;

ДЕВОЙКИ СТ. ВЪЗРАСТ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор В. Гаевски;

ЮНОШИ СТ. ВЪЗРАСТ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор О. Кузманов;

НАЙ-ДОБРИ РЕАЛИЗАТОРИ (в съответните възрастови групи):
Р. Кунчева (Мар-Пд) — 89 т.;
Н. Симеонов (Чч-Бс) — 96 т.;
Н. Николова (ЖСК-Сл) — 102 т.;
К. Гаврилов (Бдин-Вд) — 150 т.;
В. Великова (ЖСК-Сп-Вн) — 194 т.;
Г. Доколянов (Мар-Пз) — 136 т.

КОЛОНА

НА ПОБЕДИТЕЛИТЕ

НАЙ-ДОБРИ СЪДИИ: Л. Катерински, В. Лазаров, К. Димитров.

БОКС

ЮНОШИ МЛ. ВЪЗРАСТ: 40 кг — Н. Рамаданов (Лок-Пд), 42 кг — Б. Фучеджиев (Чм-Вн), 45 кг — И. Брайнов (Лок-Пс), 48 кг — И. Ганушев (Сл), 51 кг — Е. Йорданов (Добр-Тх), 54 кг — В. Лефтеров (Пн), 57 кг — Е. Кънчев (Чм-Вн), 60 кг — Ж. Стефанов (Лъск-Яб), 63.5 кг — С. Ахмедов (Чч-Бс), 67 кг — К. Левчев (ПСКА), 71 кг — Ж. Русев

(доор-Гх), 75 кг — Г. Л. (Лс), над 75 кг — В. Тапогб; ОТБОРНО — „Добруджа“ — 17 т.

ЮНОШИ СТ. ВЪЗРАСТ: Ц. Андрейковски (Чо-Гб), В. Тушев (ЦСКА), М. Сашов (Лс), 57 кг — С. (Лок-Пд), 60 кг — С. нов (ЖСК-Сл), 63.5 кг — лев (Лс), 67 кг — Ю. Я (ЖСК-Сп-Вн), 71 кг — А. (Лок-Пд), 75 кг — М. (ЖСК-Сл), 81 кг — М. (Гр-Пд), над 81 кг — лев (Чч-Бс), ОТБОРНО — Славия — 20 т.

КОМПЛЕКСНО КЛАСИРА „Локомотив“ (Пд) с треньорев — 31 т.

НАЙ-ДОБРИТЕ НА ТУРНИРА: Брайнов (Лок-Пс) и В. Кънчев (Чм-Вн) — мл. възраст; Янкови (ЖСК-Сл) и Ц. Ковски (Чо-Гб) — ст.

Тя на майсторството

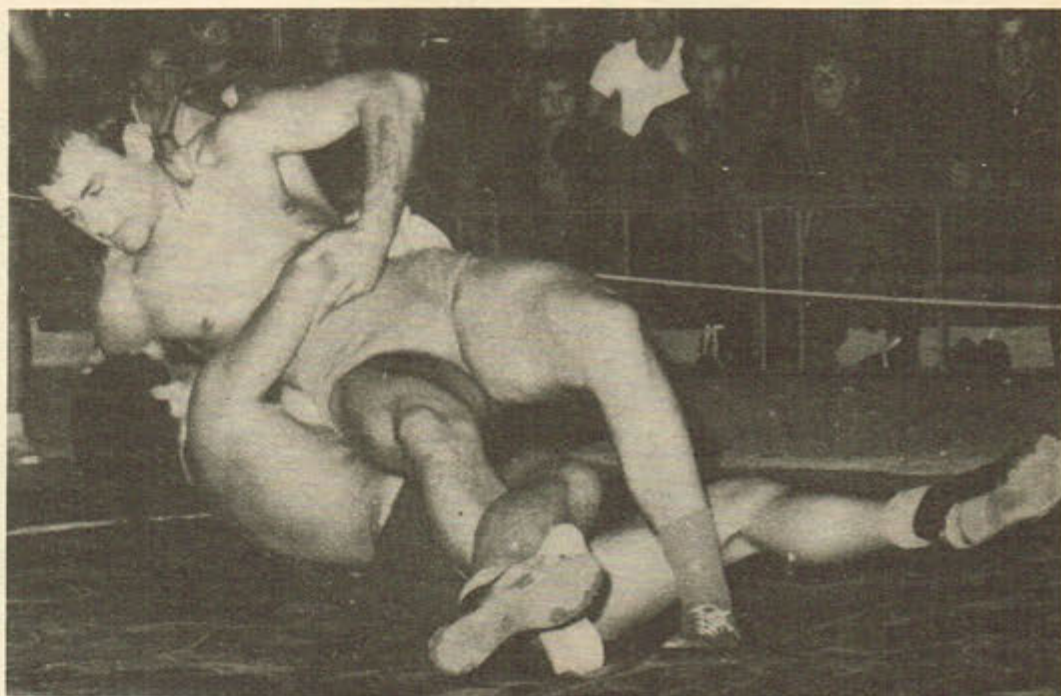
РАСТЕ ТАЛАНТЛИВА СМЯНА

...спортивна зала „Дружба“ се...
...републиканско лично...
...класическа и свобод...
...младша и старша въз...
...бъла добър повод за...
...състояние и възможнос...
...които в по-близко или по...
...поемат щафетата от днеш...
...
...мнението за пър...
...треньора на юношеския...
...борба по класическа борба...
...който присъства на...
...
...впечатления все още не са...
...но все пак...
...през трите дни на...
...не кара да бъде оптимист...
...класическата ни борба. Ма...
...и качеството на...
...окаванията ми.
...имате предвид!
...това е разширената...
...на класическата борба, която...
...по темпа на развитието...
...свободната. По-рано в

първенствата участваха 13—14 отбора от страната. А сега се явиха 21 състава с общо 371 състезатели! Новаците бяха от Търговище, Силистра, Разград, Хасково, Сливен — откоleshни центрове на свободния стил... Искам да отбележа и доброто представяне на борците от Ловеч (треньори Св. Стоицев и Ив. Иванов). Буди недоумение обаче участието на ямболци, които са с традиции в класическата борба, както и на русенци... Радващ е фактът, че тази година силите на отборите са изравнени! Превъзходството на ЦСКА „Септ. знаме“, Стара Загора, Пловдив, Бургас и „Левски-Спартак“ вече не е така ярко подчертано...

— Кои юноши ви направиха най-силно впечатление?

— Списъкът е доста дълъг... Затова ще посоча само най-изявилите се. Това са борците от старша възраст Г. Михов (52 кг — Соф. окр.), П. Рангелов (56 кг — ЦСКА), Я. Шопов (65 кг — ЛС), Е. Танев (75 кг — Лч), Д. Стефанов (81 кг — ЦСКА). Те заедно с още десетина други са доказателство, че расте талантива смяна „класици“. А това ме изпълва с оптимизъм за утрешния ден.

«ИСКАМ ДА СТАНА КАТО ЕНЮ ВЪЛЧЕВ!»

Михо Дуков е 15-годишен. Но юношата от сливнското село Голямо Шивачево вече има в актива си две републикански титли като пионер, а миналата година бе пръв и сред възрастниците си в младшата възраст в свободния стил.

На състезанията от републиканското първенство в Хасково той отново се представи отлично, защитавайки шампионското си звание в категория до 40 кг.

— Дали изпитвам страх, когато се боря? Само веднъж, преди пет години, когато за пръв път официално се качих на тепиха. Сега вече имам самочувствие, а и заякнах в спортния интернат „Олимпийски надежди“ при треньора Б. Точев.

— За какво мечтаете през свободното си време?

— Искам да стана голям борец като Еню

— Какво обичате извън борбата?

— Футбола. С увлечение тичам подир топката, не изпускам интересните мачове... Обичам да гледам и филми с военна тематика.

Дуков е състезател на ЦСКА „Септ. знаме“ (треньор Ив. Вълчков). Юношата сподели и ед на „тайна“ — участвувал е вече в две международни срещи (с Полша и Югославия) и е спечелил победи. Имената на съперниците не си спомня, но смята, че това не е беда: „Важното е те да не са ме забравили...“

НОВИТЕ ШАМПИОНИ ПО БОРБА

МЛАДША ВЪЗРАСТ

СТАРША ВЪЗРАСТ
КЛ. СТИЛ: 48 кг В. Тенев (Ст 3), 52 кг Г. Михов (Соф окр.), 56 кг П. Рангелов (ЦСКА), 60 кг Ив. Стайков (Пд), 65 кг Я. Шопов (ЛС), 70 кг Н. Димов (Хс), 75 кг Е. Танев (Лч), 81 кг Д. Стефанов (ЦСКА), 87 кг Г. Райков (ЦСКА), над 87 кг Н. Динев (Ст 3) и С. Кирликов (ЛС) ОТБОРНО: 1. Стара Загора 93 т. 2. ЦСКА 83 т. 3. Левски-Спартак 82 т.; СВ. СТИЛ: Н. Селимов (Рз), Ив. Цочев (ЛС), К. Колев (Ст 3), Ив. Василев (Яб), П. Русенов (Бс), Г. Апостолов (Бс), Г. Недев (Хс), М. Шабилков (Хс), М. Герчев (Вн), Я. Стратиев (Бс) ОТБОРНО: 1. Бургас 82.5 т. 2. Хасково 79 т. 3. Разград 65.33 т.

СТАРША ВЪЗРАСТ

МЛАДША ВЪЗРАСТ
КЛ. СТИЛ: 48 кг Г. Николов (Бс), 43 кг Хр. (Бс), 48 кг А. Асанов (Пд), 50 кг Цв. (Бс), 54 кг Т. Костов (Вр), 58 кг П. Три. (Бс), 60 кг М. Илиев (Соф окр.), 68 кг (Бс), 73 кг В. Петров (ЦСКА), 77 кг М. Димитров (Соф окр.) ОТБОРНО: 1. Соф окр 74.5 т. 3. Пловдив 71 т. 2. Стара Загора 75 т. 3. Бургас 70 т. 2. Стара Загора 75 т. 3. Бургас

Един от шампионите в младшата възраст — М. Дуков (40 кг — ЦСКА) със своя треньор Ив. Вълчков.

Такива моменти имаше много при борците от свободния стил — старша възраст...

Интересно протекоха срещите по водна топка между отборите от младша възраст на басейна „Диана“. НА СНИМКАТА: Из мача ЦСКА — „ЖСК-СПАРТАК“ (Вн) 7:6.

Младите ръгбисти на България победиха поляците с 9:3.

Отново „Левски-Спартак“ — ЦСКА „Септ. знаме“... Но този път двубоят между вечните съперници остана в сянката на победната серия на пловдивските „локомотивци“.

ПЛОВДИВСКИ РИТМИ ПРИ ВОЛЕЙБОЛА

Две седмици младите волейболисти от трите възрастови групи се състезаваха в Пловдив (момичета) и Сливен (момчета). Това бяха истински волейболни фестивали, още повече че организирано и протече образцово — спомнаха у всички много добър спомен.

— Републиканското първенство в Сливен бе организирано и качеството на игрите остана в силата на своето мнение съюзният треньор ТОМА ЧАКЪРОВ. — Бяха спазени всички ритуали. Подчертавам тази подробност, защото това е много важен момент в усилията ни да развиеме у младите любов и уважение към спорта, който упражняват, да чувствуват състезанието като място, където всеки идва с много сериозни цели и намерения.

На волейболното игрище видяхме една ярко изразена хегемония на пловдивската школа. Това се очакваше. В този град се работи добре от дълги години. Пример е треньорът Кирил Недев, чиято дан за нашия национален волейбол расте непрекъснато. Състезателите, които ни показа на първенството, действаха в неговия стил, с неговия почерк.

След тях трябва да споменем момчетата от специализираната школа на „Левски-Спартак“.

Те спечелиха среброто и също се показаха като здраво сплотено ядро. Явно треньорът Сп. Зегов подготвя достойна смяна за мъжкия състав на дружеството.

Освен отличаването на победителите по традиция бяха раздадени и други награди. За най-добри състезатели бяха обявени пионерът Пл. Бочев (ЛС), както и В. Ангелов (ЛС) и Г. Драганов (Лок—Пд) съответно при младшата и старшата възраст. Положихме и усилия за популяризиране на спортменството, за насаждаване отрано у волейболистите уважение към коректността и дисциплината. П. Колев („Локомотив“ — ст. в.) бе обявен за най-коректен капитан, а отборът на „Н. Лъсков“ (Яб) получи наградата за най-дисциплиниран отбор.

ПОБЕДИТЕЛИТЕ

ПИОНЕРИ — ЦСКА „Септ. знаме“
ПИОНЕРКИ — „Раковски“ (Сев)
ЮНОШИ МЛ. ВЪЗРАСТ — „Локомотив“ (Пд)
ЮНОШИ СТ. ВЪЗРАСТ — „Локомотив“ (Пд)
ДЕВОЙКИ МЛ. ВЪЗРАСТ — „Марица“ (Пд)
ДЕВОЙКИ СТ. ВЪЗРАСТ — ЦСКА „Септ. знаме“

търсела съм го в другите гимнастички на състезания. Не защото съм завършила ВИФ. Там бъдещите специалисти разучават упражнения на равнището на втори и трети разред, а когато се явяват дори на студентски първенства, ти е жал да ги гледаш. Говори се за необходимостта науката да заеме централно място в подготовката на спортистите. Но за каква наука може да се говори, щом дори филмите не са навлезли в практиката на обучението на студентите в специализираното висше учебно заведение? Какъв стил можем да изискваме, когато се работи без балетист, когато бъдещите тренъори и преподаватели не изучават поне една година хореография. Юристите и медиците преминават едногодишна практика и едва след успешното ѝ завършване получават диплома. Защо бъдещите тренъори не стажуват при най-опитните специалисти? Защо не се съкратят тези безполезен и дълъг път на лутане и търсене на вече открити неща? Младите тръгват с много ентузиазъм към тренъорската работа, но много бързо ентузиазмът им спада, защото практиката им поднася неприятни изненади! Опитът на известните им колеги може да им спести поне тези неприятни и фатални изненади, защото някога и те са минали по този път.

Цветана Димова — кандидат на педагогическите науки.

веде. Никола Хаджиев — кандидат на педагогическите науки, преподавател в БФХ:

АКО ИМАХМЕ ГОЛЯМА ГИМНАСТИКА...

Твърде важно за един отлежал състезател, голямото лямата традиция. Наблюденията на лавския отбор в Мадрид Церар и се убедих колко ролята на „звездата“ в отбора. По-зле изглеждаха те гимнастици Бродник и Врсе загубиха само защото го обявяването на техния Церарската гимнастика това е онова. Местата в първата шестса разпределени — две за ките от СССР, две за ГДР и хословакия. Трябваше да става чудо, та да се разбие. Можеш да победиш петдесет и да не вземеш медал, и не донесеш. Ако сме децата кандидати да навлезем в гимнастиката, се изисква много, много работа, много здравноотпускане от всички трима да се оформи накрая твърд, който да пробие солиерия на разпределението.

Цанко Миков — старши на националния женски отбор.

АКО ПОДГОТОВКАТА БЕШЕ СПЕЦИАЛИЗИРАНА...

Практиката вече наложи мъжете тренъори в женската гимнастика. Не искам да отричам значението им. В съвременния етап е немислимо да минем без тях, но когато решихме

АКО СЪЗДАДЕМ ЦЕНТЪР...

Женската гимнастика напредва рязко в последните години.

Кризата в женската гимнастика

Играят румънките и нашият отбор вече не може да спори. Само гледа и се учи...

АКО НЕ БЕШЕ...

Приключи още едно състезание, още една проверка на силите на състезателките ни по спортна гимнастика и — още едно потвърждение на вече старата оценка: слаби! Дори при инициалния мащаб на балканската в Белград (участваха само три страни, ако не се смята гръцкото моиче, дошло повече да види, от околото да се състезава) отново трябваше да преживеем това неприятно вие в България...

Румънките излизаха от залата щатливи, югославянките бяха радостни въпреки че особени причини за това (ямаха), нашите се измъкнаха тихичко. Тренъори и съдии продължиха до късно след това да коментират: „...Ако не беше се провалила Хитрова... Ако не беше това опитане на Мая... Ако не беше гредата...“ Е, и какво щеше да стане, ако всичко това не беше? Щяхме да изпреварим югославянките? Но те мислеха ли са за гимнастиката?

Когато целият румънски отбор се ласира за шампионата на успоредната, колегата от Букурещ направил една малко неочаквана забележка: Не ми харесва това. Дано не се залудят. Тук просто нямаше други гимнастички. А на европейското първенство в Минск ще има...“ А пък аз му завиждах на този отбор, за ези „шест от шест“, за самочувствието, с което се движеха румънските момичета. И си спомнях, че само преди няколко години румънски и български съдийки спореха безкрайно а всяка оценка, че често състезанията приключваха и след полунощ в тези дълги съдийски спорове беше трудно да се разбере кои действително са по-добрите... През тези няколко години двата отбора тръгнаха по двете противоположни посоки — напред и... назад — и сега вече всеки спор за това, кой отбор по-добър, е смешен. „Още в София, когато си стягахме куварите, наехме, че румънките са извън конкуренцията, но да ни бият югославянките?!...“ — казваше след състезанието корепетиторът Башев. И той, акто и всички други, вече виждат какъв съвсем естествено превъзходство о на румънките. За съжаление отавна, много преди това стягане на уфарите се примиряхме да гоним обедата от посредствени отбори.

Кризата в женската гимнастика ревожи всички специалисти. Липса а съвременна трудност, липса на тил в изпълнението на най-добрите, липса на ярки талантиливи фигури, които рязко да се открояват, да ноят нещо свое, неповторимо. След Анастасия Митова, дръзка, смела, са обитна, нямаме нито една гимнастка, чието излизане на подиума да е очаква с нетърпение, а играта ѝ а се следи с внимание. Сега вниманието е съсредоточено върху четирите момичета на българския отбор.

се скриват несполуките на стотици тренъори! Разговаряхме с шестима специалисти и шестимата бяха единодушни за симптомите и размерите на кризата в женската гимнастика. Затова предаваме само техните различия при търсенето на причините и пътищата.

Радка Пенчева — тренъор в „ЖСК—Славия“:

АКО НЕ БЕШЕ ТАКА СТЕСНЕН КРЪГЪТ...

Убедена съм, че кризата в гимнастиката ни върхушка не е най-голямата ни беда. По-страшно е, че нямаме солидна основа. Едно време за работата на преподавателя по физическо възпитание се съдеше по подготовката на неговите ученици в лекоатлетическите дисциплини и гимнастиката. Сега се премахна дори раздълното обучение. Време е не само да се възстановят добрите традиции, но решително да се отива напред в гимнастиката в училищата. За да няма групи за лечебна физкултура, да не отчитаме нарастване броя на гръбначните изкривявания. Кризата в гимнастиката ни е много по-голяма, отколкото ни се струва, когато я разглеждаме само като отстъпление от позициите ни в европейските и световните първенства. Липсва ѝ добрата основа в училищата, което въпреки има връзка и с неуспешното ни класиране в големите състезания.

Дора Лютибродска — директор на спортното училище в Русе:

АКО ИМАХМЕ ПОВЕЧЕ СПОРТНИ УЧИЛИЩА...

За една година успях напълно да се убедя в големите предимства на тази форма. В спортното училище децата влизат с конкурс и знаят, че ще отпаднат, ако не покажат добър успех и спортен растеж. За тяхното място има много кандидати и това ги мобилизира. Годишната приключи с отлични резултати. Трябваше да се обърне много сериозно внимание на стила на изпълнението още в началото, защото после трудно се оправят грешките. Сега наблюдаваме много неприятни неща — къде липса на шпиз, къде свити колена, къде тежко приземяване, къде недовършено движение, добива се общо впечатление за сурова работа, за занаятчийство. Като се прибави и това, че ни липсва достатъчно техничност, че и трудността ни е остаряла, че дори гимнастиките, на които най-много разчитаме, не се забелязват в по-големите спортни битки, ще трябва съвсем сериозно да се замислим за коренни преобразования в работата. И тъкмо когато се замислим за това, когато

не и това, че в последните години възрастта на гимнастичките рязко се снижи!

Лиляна Любенова — съюзен тренъор:

АКО ВИФ СИ Е НА МЯСТОТО...

Всичко започва от ВИФ. Или по-точно — нищо не започва оттам или поне нещо, което заслужава да се отбележи. Каквото зная за гимнастиката, съм го научила като състезателка, изпитала съм го на свой гръб,

Гредата — това е ужасът на българските състезателки. Обикновено от нея най-много губят.

да се възползуваме от опита на напредналите страни в това отношение, пропуснахме най-важното — че нашите тренъори нямат специализирана подготовка за работа с жени. А това е абсолютно задължително не само защото женската гимнастика е твърде различна от мъжката, а по-скоро заради спецификата на женската психика, с която тренъорът трябва да се съобразява. Схематичното преминаване на методите дава своето отражение преди всичко в стила на изпълнението. Твърде тежък е този спорт и за мъжете, и за жените, твърде трудно е да тръгнеш към върховете му, затова трябва опитна ръка не само да предпазва, а и да по-

10 години. Ако мъжете вършат нови упражнения, при жените са 300! Нашите специални леднаха много плахо към. Изплашиха се от перспективата преди всичко от темпове, това време онези, които нухаха, все повече ни изг-

В СССР се работи в многове и от тези много централни по някоя голяма гимнастика. Подборът там е невероятен мащаб — главомайби било неправилно да пиз система и да разпокс В ГДР прибягнаха до подспортистите в интернети, вършени условия, при жециплина, при отлична оид здрава научна основа. Иса повече от добри. В Рбраха друг вариант — пълтрация на силите. В интсбрани най-талантливите, ческият елит от 50—60 мМексико румънките не узащото нямаша отбор, вИче се класираха на петоипредват с всяко състезаниче за нашите мащаби румтема е най-приемлива ипо-скоро да се мине към

На нас сега ни липсвабиция. Изоставането ни пизадоволяваме с ролята на. Няма като че ли стремикажем и ние нещо, на кте да ахнат, а не каквотс копираме, за да видим сдини, че е вече остаряло.това не е само липса наидо голяма степен липсаности. Затова трябва дапо-голямо внимание върхката на тренъорските калямо внимание върху салката. Тренъор, който не сдва часа на ден за повквалификацията си, е прибит...

Преглеждам отново отшестимата специалисти за кризата в женската гимнастика колко много отса пропуснати, защото внища не може да се кажвиждам, че бедата не еИрина Хитрова се е прчетири момичета са паддтата, че съдиите на балиса били особено благоснас. Има толкова многопри съществуващата призадача, поставена в септрешение на Политбюро,та на XI пленум на ЦОужна е преди всичкодейност. Преломът щес половинчати мерки, аовото изискване федератте и дружествата, МНПоргани, школите, специвсички да претворяватдачите на голямата съвргимнастика...

НАУКА И СПОРТ

3. ФИРСОВ, председател на медицинския комитет при Международната федерация по плуване (ФИНА), разказва за работата на неотдавна завършлата конференция на комитета.

гат да достигнат само даровитите, много добре физически развити деца, и то само при постепенно и последователно (с продължителност 2—3 и повече години) пригаждане на детския организъм към голям (от порядъка на 6—10 км на ден) обем на плуване в съчетание с разностранна обща и специална физи-

собно безболезнено да понася съвременните тренировъчни изисквания. Чрез изследване на голяма част от най-добрите плувци в ГДР доцент Лабицки доказва, че децата плувци се развиват с 3—4 години по-бързо от обикновените.

Основа на съвременната плувна подготовка е плуването с голяма интензивност по 3—4 часа в една тренировка. През цялото това време спортистът дълбоко вдишва въздух от 20-сантиметровата микросреда над водната повърхност. Ето защо в дневния ред на конференцията бе включен докладът на д-р Фабиан (ГФР) за

ческа подготовка.

Но и при спазване на това условие, далече преди да са достигнали тавана на възможните резултати, свършено здравите деца започват понякога да понасят трудно тренировъчните натоварвания, губят интерес към спорта, разделят се с басейните. В повечето случаи това е, така да се каже, резултат от естествения подбор. Многогодишният труд на треньорите отива напразно. И затова е нужен съвременен подбор, подбор и още веднъж подбор на най-предразположените към „голямото плуване“ деца. Ала това „предразположение“ не може да се открие изведнъж. Ето защо към редовни плувни занимания със „средни“ натоварвания трябва да се привличат деца на 8—9-годишна възраст. Тогава на 10—11 години ще стане ясно кое от тях е спо-

хиенната и пречистването на водата в басейните. Днес се търсят нови ефикасни способи за дезинфекциране на водата, които напълно изключват хлорирането, прилага се по-съвършена вентилация на надводния въздушен слой, подчертава се оздравителното значение на тренировките в открити басейни. Не случайно повечето американски рекордьори са от Калифорния — южен щат с гъста мрежа открити басейни.

Изхождайки от опита на СССР и редица други страни, медицинският комитет изработи инструкция за медико-санитарното осигуряване на плувните басейни и предотвратяване на заболяемостта в тях. Тая инструкция ще бъде предложена за утвърждаване от поредния конгрес на ФИНА. Беше одобрен и представеният от СССР проект за организиране на антидопингов контрол в плувните басейни.

Проблемът за нокаутите в бокса вече години наред вълнува специалистите и приятелите на тоя мъжествен спорт. В резултат на по-голямото внимание от страна на съдиите в ринга броят на нокаутите значително намаля. Взетите мерки обаче не отстраняват причината за нокаута — силния удар. Ето какво пише по тоя повод в бюлетина на АПН съветският треньор ГЕОРГИЙ ЗИБАЛОВ, съдия по бокс от международна категория.

Естествено е, че докато силният удар съществува, нокаутът е неизбежен. Биомеханиката обаче подсказва, че ако се промени ударната част на юмрука и ударът се нанася със ставата между втората и третата фаланга на пръстите, а ставата на китката се изправи с 30—35 градуса така, че ударната част на фалангите да съвпадне с плоскостта на ръката от лакътя надолу, силата на удара ще намалее 15—20 пъти. Това се дължи на факта, че в тоя случай силата на удара ще се разлага четирикратно: първо — в ставата на китката, второ — в ставите между крайните фаланги и китката, трето — в ставите между първите и вторите фаланги, и четвърто — в мястото на съприкосновението между удара и целта (ставите между вторите и третите фаланги). Ще намалее не само силата на удара, но ще изчезне и неговата рязкост, която е неизбежна при традиционното положение на юмрука и причинява нокаутите и травмите. При положението на юмрука, което предлагам аз, се създава естествен амортизатор с помощта на костния апарат и мускулите, сгъващи и разгъващи пръстите.

Разбира се, за да държат боксьорите юмрука си в предлаганото положение, използваните понастоящем ръкавици, въведени от англичанина Куинсбъри преди повече от сто години, са негодни.

Изработената от мене съвършено нова ръкавица притежава качества, които смекчават удара, и се различава от сегашната по това, че няма палец, напълнен е с еластични изкуствени материали и има две сводести кухини за пръстите с амортизационни качества. Понеже палецът е вътре в ръкавицата, боксьорът вече не се стреми да стегне юмрука си, за да го направи монолитен. Сводестото положение на юмрука почти напълно отстранява травмите. За да могат съдиите по-добре да проследяват правилното нанасяне на ударите, новата ръкавица има бяла ивица, широка 3—4 и дълга 9—10 сантиметра.

НЕО-ЙОГА

„Нео-йога“ — така френският специалист Робер Рейно е нарекар разработения от него комплекс от упражнения, който представлява комбинация между древната система за физическо възпитание на йогите и съвременните методи в това отношение. Ето една примерна серия от упражнения, която всеки би могъл да включи в утринната си гимнастика.

земята и по същия начин повдигнете другия крак. Правят се по 3—4 повдигания на всеки крак.

4. Застанете на колене и седнете върху петите си, като държите трупа колкото можете по-силно наведен надолу и напред. Ръцете са опрени на земята и са опънати напред

като продължение на тялото. Без да местите ръцете, изнесете тялото напред, като постепенно свивате ръцете и плъзгате гърдите и главата по земята, докато легнете по корем. Кракът трябва да опре последен до земята. След това започнете да повдигате гърдите нагоре, като изправяте ръцете. Тялото трябва

да се опъне във вид на дъга. Поемете дълбоко съдх и го издишайте, като същевременно седнете в изходното положение. Повторете упражнението.

5. Стъпете на разстояние 40—50 см от стената, обърнат гърбом към нея. Започнете да „падате“ назад с право тяло, докато гърбът и главата ви опрат о стената. Ръцете са опънати покрай тялото. Без да си помагате с ръце, като продължавате да държите тялото опънато (трупа и краката да са на една линия), отлепете рамене от стената само с по-моще на главата. Дръжте брадата близо до врата и останете в това положение 15 секунди, след което отново отпуснете гръб върху стената. Направете 3—4 такива отлепяния.

Съперници от близко и далече

Ж
—
на
нате
раз
изп
сто
няк
П
тата
гарс
лож
за
от
лаги
вети
Бел
БФ
син.
(ЦС
уча
шал
бод

С ШЕСТИМА НАЦИОНАЛИ

Последният ни непосредствен контакт с албанския шампион „Партизани“ (Тирана) беше на 6 август миналата година, когато в Стара Загора той бе финалист за Балканската клубна купа срещу „Берое“ (1:1). Тогава албанците бяха в състав: Мухедини, Джина, Бериша, Васо, Цани, Шлако, Вилла, Рагали, Бизи, Пано, Янку. А в неотдавнашния мач за европейско първенство ГФР — Албания 2:0 шестима от изброените играчи носеха фланелки с албанския национален герб. В скелета на днешната представителна единайсеторка на Албания влизат вратарят Мухедини, защитниците Джина, Бериша и Цани, полузащитниците Бизи и Рагали, нападателят Пано. Последният — Пано — записва най-често името си като голмайстор на „Партизани“ и националния отбор, отбелязва и два гола за своята страна в неотдаващите квалификации от олимпийския турнир, загубени срещу Румъния с еднакъв резултат — 1:2.

Освен бойността, която е старо качество на албанския футбол, през последните години отборите от Албания, които сме имали възможност да наблюдаваме в

балканския турнир и в други състезания, показват повишено техническо умение и разбиране за играта. Така че всяко подценяване би било неуместно, особено на тиранския стадион „Кемал Стафа“...

„Партизани“ не е новак в турнира на шампионите, ще участва в него за четвърти път и... за втори път ще има за противник наш отбор (след пловдивския „Спартак“ през 1963 г.). Впрочем ето справката за досегашните резултати на „Партизани“ в турнирите за купата на шампионите: 1962—63 г.: ИФК „Норкьопинг“ (Швец) — „Партизани“ 2:0 и 1:1. 1963—64 г.: „Партизани“ — „Спартак“ Пд 1:0 и 1:3. 1964—65 г.: „Партизани“ — „Кьоли“ (ГФР) 0:0 и 0:2.

В СЯНКТА НА „АЯКС“

„Спарта“ (Роттердам) ще участва в турнира на носителите на купи, защото... „Аякс“ е шампион на европейските шампиони. Футболистите от Роттердам искат да завоюват това право по всички правила на борбата, но след един равен финал за купата на Холандия с „Аякс“ (2:2 след продължения) трябваше да отстъпят във втория мач с 2:1 (1:0). А

Петер Дуке и през завършилото първенство на ГДР показа своите големи реализаторски качества — с 14 гола той зае третото място в листата на стрелците и допринесе много за доброто класиране на „Карл Цайс“.

Албанските шампиони (както впрочем и националният отбор) са принудени често да играят глуха защита. Тогава голмайсторът на отбора Пано понякога застава... зад своя вратар Мухедини...

„И въпреки това Мухедини трябва да зади топката от мрежата си...“

единият гол „закъснение“ бе отбелязан от „Аякс“ от дузпа...

Иначе „Спарта“ е реномиран отбор. Основан на 1 април 1888 г. като крикет-клуб, „Спарта“ вече 75 години играе в първата холандска лига. Особено силен през 30-те години, отборът е бил шампион на Холандия през 1909, 1912, 1913, 1915 и 1959 г., а носител на купата — през 1932, 1936, 1948, 1951, 1954, 1958, 1962 и 1966 г.

В отбора няма суперзвезди от рода на Кройф и Киндвал, каквито има в шампиона „Фейенорд“ и в „Аякс“, но въпреки това „Спарта“ разполага с единици, които карат съперниците и да очакват даубоните си с нея с уважение. На първо място безспорно трябва да бъде поставен централният защитник и капитан на отбора Айкелборк, но наред с него са и известният вратар Дьосбург (28-годишен, 2 пъти играл в „А“ отбора на Холандия), нападателят Клийнхил (10 пъти участник в „А“ състава), както и лявото крило Кристенсен, постоянен участник в националния отбор на Дания.

При двете си досегашни участия в турнира на носителите на купи „Спарта“ има следните резултати: 1962—63 г.: „Лозан спорт“ (Швейц) — „Спарта“ 3:0 и 2:4.

1966
та) —
вет“ (

Сам
„Карл
на кл
послед
ниран
ден),
напре
обаче
номер
листи
уморе
турни
те ш
мини
„Църк
нацис
А в
те са
лик
напад
„А“ с
ча) и
сок
38 м
„стар
щити
(18 м
щити
пел и
тар Е
годин

СПРАВЕДЛИВОСТТА ДОПУСКА ИЗКЛЮЧЕНИЯ...

Жребият (този път...) бе наистина справедлив. Почти за всички състави — без „Марсилия“ и „Гуриник“ в турнира за купата на шампионите. А и двата състава безспорно ще бъдат следени с голям интерес от българските любители на спорта — та нали „петлите“, сред които тон дава „Марсилия“, са наш съперник в борба за европейско първенство; нали с поляците ще се срещнем отново — този път по пътя към Мюнхен. А полският национален отбор е в много голяма степен зависим от възможностите на играчите от „Гуриник“.

В единствения голям „шок“ на шестнайсетинафиналите важна роля ще играят двама голмайстори. Преди всичко добре познатият у нас Любански (на снимката вдясно), който през миналата година се отличи като най-добър реализатор в турнира на носителите на купи — отбеляза 8 гола. И носителят на „Златната обувка“ Скоблар (на снимката вляво), който води нападение с големи имена — там е и шведът Магнусон, и националът Лубе, решил впрочем да премине в Ница.

Французите могат единствено да се оплакват от каприза на жребия. Защото и в турнира на носителите на купи „Рен“ има тежък съперник — „Глазгоу Рейнджърс“ е състав с опит, който обикновено не се шегува...

Шампионът ЦСКА «Септ. знаме» срещу «Партизани» (Београд) Носителят на Купата на Съветската армия — в Роттердам Два трудни двубоя: «Ботев» срещу «Динамо» (Загреб) и финалистът за купата — срещу «Карл Цайс»

Като се изключат отборите, които според първоначалното решение трябваше да бъдат освободени от срещи в предварителния кръг, жребият бе «чист, без всякаква „разсейване“ на силите или умислено предотвратяване на няком двубои.

За турнира за купата на УЕФА отборите бяха разпределени в осем групи — по четири двойки във всяка. В следващия кръг победителите от първите срещи ще бъдат противопоставени един срещу друг. А това означава, че при победа над „Динамо“ (Загреб) „Ботев“ (Враца) ще бъде противопоставен на някой от победителите в двубоите „Реал“ — „Базел“, „Марса“ (Малта) — „Ювентус“ (Торино) и УТА (Арад) — „Аустрия“ (Залцбург), а финалистът за купата на Съветската армия при победа над „Карл Цайс“ (Йена) ще има противник измежду победителите от „Наполи“ — „Рапид“ (Букурещ), „Сетубал“ — „Ним“ и „Атлетико“ (Мадрид) — „Панионис“ (Атина).

След тегленето на жребия стана ясно, че български отбори трябва да бъдат домакини в един и същи ден. Предложението да се промени домакинството в първия мач при условие, че в турнира на носителите ще участва „Левски-Спартак“, не бе прието, тъй като това създаваше същите неудобства за другите страни. При това положение не бе решено, ако „Левски-Спартак“ стане носител на купата, неговата среща със „Спартак“ да се състои във вторник, 14 септември, а ЦСКА да играе в сряда, 15 септември, деня, в който ще се състоят всички шестнайсетинафинали.

...Беше интересно да се чуят първите впечатления на представителите на клубовете, които ще се срещнат с български отбори. Тук обаче присъства само старши треньорът на „Спартак“ (Роттердам) Елек Шварц. Този вече 60-годишен „жрец“ на футбола от унгарски произход, в миналото професионален футболист във Франция и ... художник, преминал като треньор през френския „Монако“, западногерманските „Рот Вайс“ (Есен) и „Айнтрахт“, „Бенфика“ и холандския национален отбор (седем години!), изрази задоволството си от жребия:

силни отбори. Бил съм в България с „Айнтрахт“ (Франкфурт), следил съм българския футбол като треньор в Холандия, когато тя игра с България срещи за световно първенство. Уважавам българския футбол.

— На чия страна са шансовете в това малко повторение на квалификационните срещи?

— Мисля, че българите ще имат предимство...

— Но Вие не знаете още с кой от двата финалиста ще се срещнете...

— Обстоятелството, че „Левски-Спартак“ е завършил първенството с равен брой точки с шампиона, вече е достатъчно красноречив факт. А преди малко научих, че в „Локомотив“ играе Бонев. Впрочем няма да изпусна възможността да видя финала за купата.

...И така жребият е хвърлен. Вече очакваме първите двубои. А още отсега се знае, че финалът за купата на купите ще се състои на 24 май в Барселона, а за купата на шампионите — на 31 май в Роттердам.

„Карл Цайс“ използва ярно изразено 4—3—3, разчита на бързината на своите крила и на реализаторските качества на почти всяка съставка — та в първенството трима от защитниците отбелязаха общо 7 гола...

С ГОЛЯМ ОПИТ

„Динамо“ (Загреб) е клуб с голям опит в турнирните битки. Играл е във всички европейски турнири, но най-големия си успех постигнал през 1967 г., когато спечели Панамериканската купа с 2:0 и 0:0 във финалните двубои с „Лийдс“ (Англия).

Тая година „лазавите“ (сините) от Загреб се намесиха сериозно в борбата за шампионската титла в своята страна, но на финалните не достигнаха сили. Под ръководството на известния треньор Златко Чайковски сезонът бе измислен от следния основен състав: Дутебогвич, Месич, Валец, Грачанкич, Рамляк, Милкович, Сензеи, Вабес, Гуцирич, Рора, Черчек. По различно време 6—7 от тях са вписвали имената си в различните представителни отбори на Юго-Източна Европа.

Понастоящем отборът на „Динамо“ е на турне за 6 мача в Канада. Златната почивка в пълния смисъл на думата ще започне чак след завръщането в родината.

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИЯ СЕЗОН

АЛБАНИЯ

16	8	2	40—20	40
15	9	2	45—18	39
12	10	4	36—17	34
13	9	5	33—13	33
18	11	5	32—22	31

ХОЛАНДИЯ

14	5	3	82—24	57
11	5	5	90—20	53
12	8	5	50—32	50
13	7	6	73—24	49
14	10	5	49—19	48
15	5	5	53—33	45
16	3	11	49—43	38

16	3	5	56—29	39
15	3	7	58—29	33
14	6	6	35—29	30
13	7	9	37—38	27

16	3	5	41—31	49
15	1	7	39—33	43
14	2	6	38—30	40
13	3	6	37—30	39
12	4	6	36—30	38

КОНТИНЕНТИТЕ ВОЮВАТ

Ехото от жребия в Женева все още не е заглъхнало, а в събота трябва да бъде чуто от ново негово ехо; при това в турнир, чието значение е несравнимо по-голямо — в Дюселдорф ще бъдат определени квалификационните групи, които ще излъчат участниците във финала на световното първенство през 1974 г.

Процедурата в Дюселдорф бе предшествувана от продължителна работа в средите на ФИФА — бе направено допитване до всички национални федерации, преди да бъде запазен досегашният брой на участниците във финалния турнир; обсъждани бяха десетина града, от които в края на тази седмица ще бъдат избрани седалищата на отделните групи във финалния кръг; изработена бе и новата купа на ФИФА, която ще замести спечелената завинаги от Бразилия „Жул Риме“. Новата купа още се пази в пълна тайна. Нейният вид ще стане известен едва след като бъде регистрирана според изискванията на международното право като официално притежание на международната федерация, която има „патент“ върху нея.

И все пак заседанията на Изпълкома на ФИФА, които ще предшествават тегленето на жребия, ще бъдат твърде очаквани. Шестнадесетте места във финала са вече твърде малко при рязко увеличаване броя на кандидатите и повишените претенции на континенталните конфедерации. А това предполага големи дискусии. Този път трудностите ще дойдат и от двете основни средища на футбола в света — от Европа и Южна Америка, чито представители съвсем нямат намерение да се задоволят с онова, което са имали досега. Ето въпреки това става въпрос за...

ЕВРОПА: 10 ИЛИ НИКОИ!

Президентът на УЕФА Густав Видеркер изглежда решен на голяма борба за запазване мястото на Европа в световния футбол. Ето неговото мнение по най-важните въпроси пред (може би...) решителната дата за влиянието на „стария“ континент в световен мащаб...

— Какво Ви прави така неспокоен пред тегленето на жребия?

— Мога да посоча ред причини, за да отговоря на този въпрос. Ще дам обаче само един пример. Засега промяната на правилата във футбола ставаше с ре-

шението на Международния борд и това се считаше за ненормално, тъй като в него три четвърти от гласовете бяха британски. И все пак това мнозинство бе гаранция, че във футбола традициите ще бъдат спазвани. Знам със сигурност, че във ФИФА има тенденции тези права на Международния борд да бъдат отнети и да бъдат предоставени на Генералното събрание на националните федерации. При това положение извъневропейските федерации ще могат да променят правилата, както си искат. Защото Европа има само 33 от 138 гласа във ФИФА, макар че футболът на нашия континент по броя на играчите и разпространение представлява 70 на сто от световния.

— И все пак на дневен ред е световното първенство...

— Това е главният проблем, тъй като останалите континенти желаят да увеличат влиянието си именно по повод на световното първенство. Досега Европа имаше мнозинство в комисията по организиране на световното първенство, но вече го няма.

— Колко според Вас трябва да бъдат представителите на Европа в следващото световно първенство?

— Девет от 16-те плюс ГФР като организатор на първенството. И това ще бъде признание за Европа, която — вече казах това — представлява 70 на сто от световния футбол. В същото време съществува заплаха, че на Европа ще бъдат предоставени само 8 места плюс ГФР, разбира се, а на Южна Америка ще се дадат четири, между които едно за световния шампион Бразилия. Това ни принуждава да се борим.

— Да се борите, но как!

— Ако европейските федерации са единни, могат — при условие, че им бъдат предоставени само девет места на финалите — всички заедно да се откажат от участие в световното първенство...

ЮЖНА АМЕРИКА: НАЙ-МАЛКО 4!

Горе-долу по време на неотдавнашния извънреден конгрес на УЕФА в Монте Карло, на който бяха взети важни решения за претенциите на европейския футбол в световен план, от другата страна на Атлантика, в Буенос Айрес, се състоя

съвещание на Южноамериканската футболна конфедерация. Този орган, който по своята същност е това за Южна Америка, което е УЕФА за Европа, изработи програма за действие през близките няколко години. Нейните основни пунктове са:

* Да се води упорита борба за включване на 4 южноамерикански представители (единият от тях ще е световният шампион Бразилия) във финалния кръг на световното първенство през 1974 г. в ГФР.

* На конгреса на ФИФА през 1974 г. в изборите за председател на Международната футболна федерация да бъде предложена кандидатурата на Жоан Хавеланж — дългогодишен председател на Бразилската спортна конфедерация.

И двете решения не са никак изненадващи, като се имат предвид събитията от последно време. Южноамериканците изтъкват, че въпреки нежеланието на сър Стенли Роуз да напусне своя пост като председател на ФИФА, през 1974 г. той ще бъде вече 80-годишен и е време да бъде сменен с по-млад и енергичен ръководител, какъвто безспорно е Хавеланж. Вторият им довод е, че откакто съществува ФИФА, нейните председатели винаги са били европейци...

Кой е Жоан Хавеланж? Един от най-големите бразилски бизнесмени, който ръководи най-известната в Бразилия транспортна компания „Комета“ с 16 000 работници и чиновници, няколко хиляди автомобили и 300 модерни гаража. Освен това той е директор на банка и на една осигурителна компания. Като ръководител на бразилския спорт се ползува с голяма популярност в страната на кафе, чима влияние и въз от нея. За него казват, че изпълнявайки деловите си и спортни задължения, всяка година прекарва по 600 часа във въздуха — лети от една в друга страна на Америка и от континент в континент (професионалните пилоти имат средно по 1000 летателни часа годишно!).

Южноамериканците се надяват, че през 1974 г. кандидатурата на Хавеланж ще бъде подкрепена и от представителите на Средна Америка, както и на това, че Европа няма да бъде единна в тази негласна война. А войната ще има — и тя ще започне още идната седмица в Дюселдорф, когато трябва да се съставят квалификационните групи за предстоящото X световно първенство.

И в нея вероятно ще се намесят и други континенти...

Густав Видеркер

Жоан Хавеланж

КРАСОТА...ЕМОЦИИ...

Малко са спортовете, които притежават толкова всеобхватно здравно въздействие върху човешкия организъм и личността, както тенисът. Неговото благотворно влияние е всеобхватно.

Тенис се играе предимно на открито. Облеклото е просто, леко, създава добра възможност за контакт със слънцето и въздуха.

В играта има много бягане, свързано с интересни и увличащи перипетии на играта, има емоции и затова неусетно се понасят големи натоварвания.

Дозировката на тези натоварвания може да варира в много широк диапазон. Темпът на играта се определя от двамата партньори според възрастта, силите и възможностите.

Развива еднакво добре всички физически качества: сила, бързина, издръжливост, а също така действа стимулиращо върху много органи и системи на организма и на първо място върху сърдечно-съдовата и дихателната система. Поради това той е отлично про-

филактично средство срещу „модерната“ болест на нашето време — инфаркта.

Продължителната съсредоточеност, едновременно концентрираност и раздвоеност на вниманието и бързата реакция по време на игра влияят благотворно върху развитието на тези качества, необходими в ежедневната трудова дейност на човека.

В тениса владее кавалерска атмосфера на уважение към противника и добри обноски. Той е отлично възпитателно средство. За това допринасят и мрежата, която изключва непосредствения контакт между противниците, спретнатият бял екип, неписаното правило да се подават топките на сервиращия противник, взаимното доверие при отсъждане попаденията на топките и редица други етични изисквания.

Опасността от травми при тениса е твърде малка. Оттук идва спокойствието по време на игра и голямото нервно и психическо разтоварване след една партия тенис.

За поредната игра към корта се отправят другарите Венелин Коцев и професор Мако Даков.

«ЖЪО ДЪО ПОМ»

Така се е наричал прародителят на съвременния тенис. Буквално „жъо дъо пом“ значи игра с ябълка. Френският историк Жюсеран нарича тази игра, завладяла цяла Европа през XV—XVII в., „крал на средновековните невоени игри“. По плещи и панайри през опъната връв се е прехвърляла топка с гола длан, това са сведенията за играта, достигнали до нас. Окупирана от аржентинците и затворена в зали, тя почти изчезва през XIX век.

Идва 1874 година, когато английският офицер майор Уолтър Уингфилд създава правилата на една игра, която нарекъл „сферистика“. Играта имала трапецовидна форма, висока мрежа и едно подавателно поле. Тя бързо се разпространила в много страни. В 1875 г. играта била призната от Мелбърнския крикет-

клуб, а после от всички крикет-клубове в Европа. Същата година се създава комитет, който изработва нови правила, а играта получава името лаун тенис. Мрежата е намалена до сегашната ѝ височина — 91,5 см в средата, — игрището става правоъгълно, а топката се обвива в плат.

В 1877 г. в Уимбълдън край Лондон се организира един международен турнир, провеждан и до днес ежегодно. Той е оказал изключително влияние за техническото усъвършенстване на играта, добива значение на неофициално индивидуално състезание.

Друго състезание, изиграло изключителна роля за популяризиране на тениса и приобщаването на хората от всички страни, е турнирът за купата „Дейвис“ (неофициално отборно състезание).

ОТ 75 ГОДИ

Тенисът дойде у нас през 1900 г. заедно с първите дипломатични представители, донесли в България не само ните си документи, но и своите панталони, бели, мъхести ракети... През 1933 г. София и първите си червени кортове в Пловдив, Русе, Варна и Бургас вече се „сражават“ открито.

Минаха доста години, дойдоха за забава тенисът се превърнал в емоционален и атлетичен спорт. Нашите кортове постигнаха те си по-значителни успехи, а нашият медал от европейското първенство за аматьори, завоюван от Божидар и Матей Палев.

Сега в системата на спортни у нас играят около 600 души, над 700 спортисти се подготвят физкултурните дружества, повече от 1200 абонати — на играта...

ИГРАЙТЕ

ЗА ЗДРАВЕ!

На тенис-кортовете на БСФС и „Академик“, ЦСКА „Септ. знаме“ и „Левски-Спартак“ всяка сутрин още от 6 часа и всяка вечер до тъмно идват и се „сражават“ хора, които ни казват, че са и помисляли да стават шампиони... Тук можете да срещнете държавни и партийни ръководители, работници и служители, инженери, лекари, артисти... За всички тях тенисът е отлично средство за отморане, начин за възстановяване силите, стимулатор за ползотворен труд.

В непринуден разговор преди поредната партия запитахме неколцина от най-ревностните играчи защо предпочитат именно тенис-спорта.

Засл. артист Видин ДАСКАЛОВ:

— Играя за здраве. Но тенисът с неговите богати и разнообразни движения, с многобройните емоции по време на игра е отлично средство за тренировка и нервно-психическо разтоварване, чудесен заряд за труд.

Проф. д-р Константин АНАСТАСОВ:

— След изнурителния ден в клиниката и лабораторията една игра тенис освежава и възвръща работоспособността, както никаква друга почивка...

Проф. Константин ПОПОВ, виолончелист:

— Не забравяйте, че тенис може да се играе до дълбока старост. Аз надхвърлих шейсетте, но пропусна ли ден да не играя, се чувствам на-

Първите уроци 6-годишният Данчо и неговите другарчета получават от ветерана Д. Вазов

А ето и една крачка към майсторството...

След този мач всички са доволни — и победители, и победени. Професор К. Попов (вдясно) поздравява студента П. Божилов (вляво)

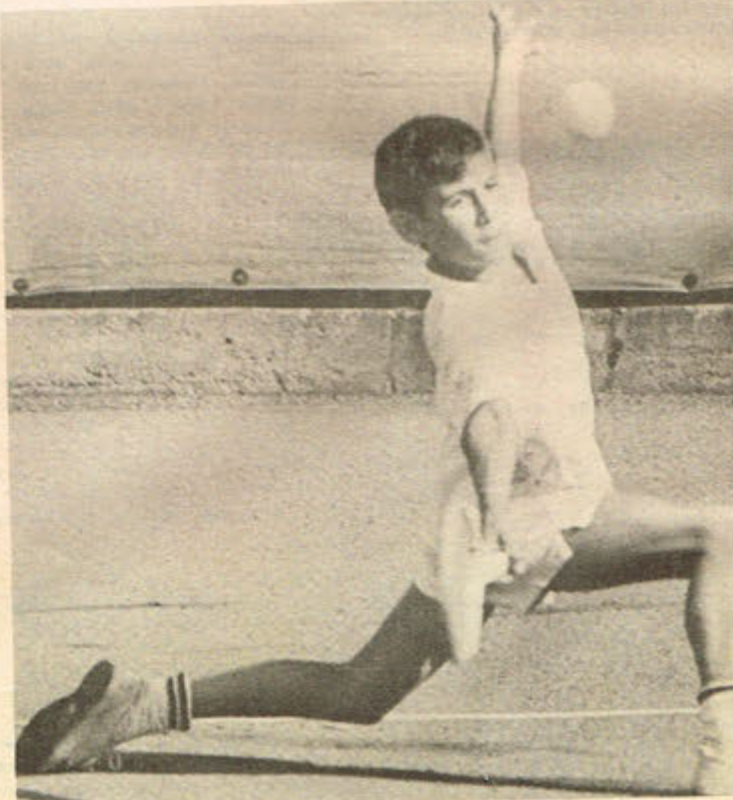
ЛЮБОПИТНО И ПОКАЗАТЕЛНО...

Възползвайки се от ниската мрежа, Спенсър Гор пръв използва в играта ударите от въздуха (волетата) на първия турнир в Уимбълдън през 1877 г. и става първи шампион. Като противодействие на волетата, Уингфилд въвежда прехвърлящия удар — лоб — и печели турнира.

През 1881 г. братя Уилям и Ърнест Решно като контраудар срещу лоба прилагат смача и в продължение на 6 години държат първенството на Уимбълдънския турнир.

Първият шампион на Уимбълдън, представител на бедната класа, е калифорниецът Морис Мен Лунман, наречен „Калифорнийската комета“ заради бързия, нападателен стил на игра и излизането му на мрежата веднага след сервиса.

На финален мач за купата „Дейвис“ между Англия и Австралия Дж.

Парк (Анг) изпълнил неспасем смач, с който печелел мача. Но Парк отива при съдията и му казва, че при удара си е докоснал мрежата. Точката била присъдена на противника му Норман Брукс, който, възползувайки от този дар, се разиграл и спечелил двубоя. В крайна сметка този мач донесъл купата на Австралия.

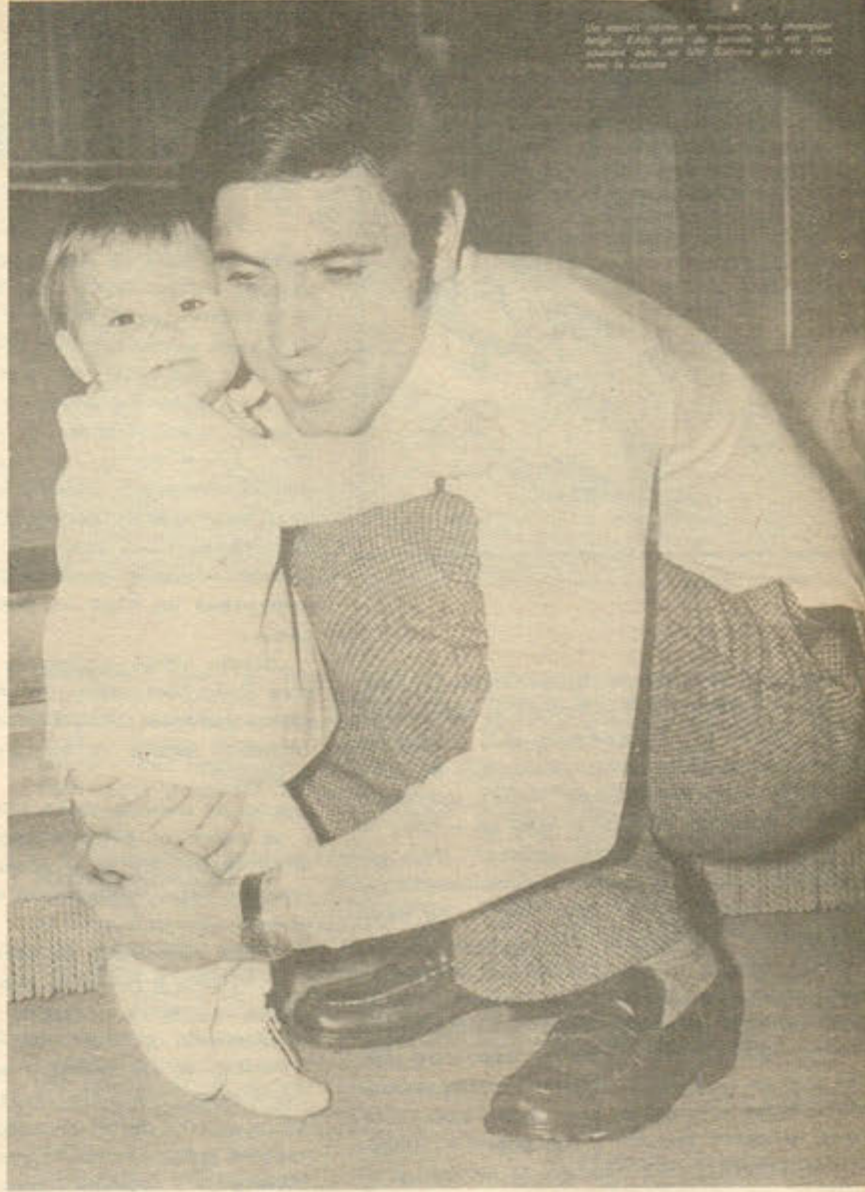
В един мач от три сета между любители всеки играч изпълнява средно около 800—1000 удара по топката.

Х. Елзуърт Вайнс, който детронира от тенисния Олимп четиримата

френски „мускетари“ и Боротра и Брюнъм, и телно силен сервис. В шед при мачбол той ударило сервиса, че Кош видял топката, и чак та обявил резултата, загубил мача.

Една версия обяснява тенис с това, че в Франция, когато тенис в зала само от аристократи, парите, стойността, всяка загубена топка, ла на тогавашни френци 15, 30, 40...

ГОЛЕМИ МАЙСТОРИ и трудна борба, бизнес и задкулисни сметки

чки италианци напуснали обиколката...

● 1967 г. На Монвенту загина англичанинът Том Симпсън. Съобщиха, че е получил слънчев удар. После стана ясно, че истинската причина е безмерно употребеният допинг.

ЖЪЛТАТА ФЛАНЕЛКА

И въпреки всичко борбата за жълтата фланелка продължава. А тя е жълта, защото в „Ото“, организатор на първата обиколка, е печатан на жълта хартия. Така този цвят, печален синоним на булевардната преса, е станал символ на сила и високо майсторство в колоездачния спорт. И не само в обиколката на Франция.

Цанко АЛЕКСАНДРОВ

Еди Меркс такъв, какъвто малцина го познават — у дома със своята дъщеря Сабрина. Но това се случва рядко — професионалният колоездач е наистина роб на своите договори — той слиза от велосипеда, качва се на само лет или кола, за да стартира отново...

НИКОЙ НЕ ОБИЧА КОЛЕЛОТО КАТО НЕГО

Французите помнят Бобе и Анкетил... Италианците все още живеят със спомените за Копи и Бартали. Но и „петлите“, и „адзурите“ сега нямат „ас“ като Еди Меркс — първия белгиец, спечелил в един и същ сезон и обиколката на Франция, и обиколката на Италия.

Наричат Меркс „сърхколоездач“, „суперспортист“. И въпреки че е на истина колоездач-чудо, в неговите успехи няма никаква тайна. Снажен (висок е 180 см), широкоплещест, той има всичко, за да побеждава. Майстор е на индивидуалната езда

— обикновено тя му носи солиден аванс от бяганията по часовник; големите наклони не го затрудняват, напротив — много често точно там той кове своите успехи. И нещо друго — Еди Меркс може би повече от всички свои предшественици е представител на остро атакуващия стил в колоезденето.

— Разликата между Еди и мен — каза след първия етап на тазгодишната обиколка на Франция известният Анкетил — е, че той обожава атаката. Аз залагам на защитата...

Наистина Меркс е непримирим във всеки момент на състезанието. Каквото и да е класирането му. На миналогодишната обиколка той отклонил всички съвети на своя технически директор да не рискува, след като веднъж облече жълтата фланелка.

— Сега съм на 25 години и трябва все още да мисля за своето име... — казал той.

Преди около месец, на 17 юни, Меркс навърши 26 години. И все още остава верен на себе си. Той започна обиколката на Франция, като облече жълтата фланелка още в първия ден...

А наред с това Меркс подготвя изключително грижливо всяко свое участие. Журналистите бяха учудени, когато дни преди старта той вече знаел безпогрешно целия маршрут, знаел неговите възлови места, „точките“, където може да бъде решен 20-етапният спор. Със същата грижа той подбירה и съотборниците си (Меркс върти сега подалите с цветовете на италианската фирма за сапани „Молтени“, а неговите съотборници са... осем белгийци и един холандец), иска много от тях, но винаги намира начин да ги възнагради.

Най-добър спортист в света през 1969 г., победител във всички големи състезания, в които е участвувал, Меркс все пак не е непобедим. Достатъчно е да споменем, че през миналата година той бе едва 29-и на световното първенство, че на тазгодишния шампионат на Белгия бе пети — на 3,10 мин. след шампиона Ван Спрингер... Но неговите загуби все пак са изключение. И иначе не може да бъде. Защото, както твърди неговата съпруга Клодин, „никой не обича колелото като него“.

РЕКЛАМА...

Обиколка на Франция, преминаващ по-точно там, малко преди върхът, е издигнат. Длетото е издължано, образува и името на Франк, създател на обиколката на Франция, поставил през 1906 г. световен рекорд на еднодневна обиколка на това толкова състезание.

По-малко от 70 години, точна дата, „Тур дьо Франс“ — издигнат, е издигнат. Длетото е издължано, образува и името на Франк, създател на обиколката на Франция, поставил през 1906 г. световен рекорд на еднодневна обиколка на това толкова състезание.

Първа година, след като първите колоездачи финишират в Париж, оттам потегля автомобил, обиколка без всякаква мярка за пестеливост с всевъзможни реклами. С този автомобил „чертаят“ маршрута на обиколката. Така казват... Истината е, че началото на бизнеса за етапни градове избират сайтове, които могат да платят доста добре. Едни са бедни, други — „схеперници“ и километрите на етапите са намаляват, ту се правят безкрайно, за да се стигне до рекордно дълъг етап — Ла Брест — Брест (480 км), пробяган през 1906 г.

После идва ред на събирането на рекламен керван коли. Рекламите са в основата на спортната борба — състезават се отбори на разни фирми, чиято производствена търговска дейност е твърде далеч от спорта. И накрая идва използването на имената на най-добрите за реклама. Само за единствен ден след миналогодишната победа на Меркс читателите трябва да бъдат убедени, че белгиецът може да победи, ако не бе облечен от „Адидас“, ако не предпочиташе „царицата“ на бирата „Шампи“, ако не беше си купил място на курорт „Мерлин плаж“, ако не беше поставил на велосипеда си скорости и спирани „Кампаньола“...

...И СПОРТ

Иначе маршрутът, както казва Меркс, е страшен. За 20—22 дни колоездачите трябва да преминат около хиляди километра, да преодолеят десетки големи височини — планинският Сан Бернар е само с метри от нашия Мусала, проходът Турмале е непрекъснато остро изкачване в продължение на 32 км, при Монвенту и Пюи дьо Пом наклонът е до 15—20 на сто метра.

Такава обиколката признава само истинските колоездачи, големи спортисти. Могат да победят само онези, които мислят като големите гегени на обиколката:

Жак Бобе: „Второто място никога не ме интересува!“

Едмунд Вието: „Един Вието никога не отказва!“

Фред Кублер: „Победата е по-трудна, когато е по-трудна!“

Фаусто Копи: „Пасивните не могат да бъдат спортисти!“

Жак Анкетил се заклани, че ще направи обиколката на Франция тогава, когато никой не е направил. И наистина състезанието пет пъти, от 1906 до 1964 — по-трудно.

Победи са наистина трудни. Първите преминават и през много допрепятствия. Понякога те дори убиват.

1952 г. Италианците Бартали и Копи победиха по два пъти в обиколката на Франция (Бартали участва за последен път, когато бе на 39 години, а между двете му победи интервал от 10 години!), преминаха с успех връх Аспен. Тогава бяха съборени от велосипедистите — зрители не могли да...

ГРЕГАР — така наричат във Франция носачите на вода. В колоезденето грегари са състезателите, чието основно задължение е да помагат на „големите“, на звездите в своя отбор. А йерархията във всеки отбор е точно определена — ако се провали № 1, помага се на № 2.

И грегари трябва да пазят водата и храната си за „аса“, да парират атаките на неговите съперници, да му помагат, когато изостане. И едва тогава да мисли (ако може...) за себе си.

Ето и „кампионисимо“ Фаусто Копи не може без грегари. Снимката е от 1951 г.

Жак Анкетил и сега е в колоната. Всеки ден той отговаря на въпросите на читателите на в. „Екип“. Попитаха го дали Меркс може да носи фланелката от първия до последния ден, както веднъж бе сторил самият той:

— От такава победа обиколката само губи — отговори Анкетил.

ГИГАНТИ НА СПОРТА

Артур Еш

да получи виза за Южноафриканската република останаха безуспешни. Във връзка с това представител на правителството на ЮАР заяви, че Еш е нежелателно лице, тъй като през 1968 г. е подписал едно писмо, насочено срещу тая страна. За какво става дума!

Тогава, в навечерието на олимпиадата в Мексико, Артур Еш заедно с редица други знаменити чернокожи спортисти — баскетболиста Уилт Чембърлейн, бейзболиста Джим Боутън, лекоатлетите Лий Евънс, Томми Смит и Джон Карлос — сложи подписа си под призива за изхвърляне на ЮАР от олимпийското движение...

„Когато чувам — заявява Еш, — че страни като Съветския съюз или Индия се обявяват срещу расовата дискриминация в някакви състезания, винаги се присъединявам към тоя протест.“

А за да научите какво мисли Еш за себе си и за някои от най-парливите въпроси на нашето време, ето ви в съкратен вид едно интервю с него, публикувано във френския седмичник „Спорт“:

— Как започнахте да играете тенис!

— Живеех в Ричмонд, във Вирджиния. На 10 метра от къщата ни имаше 4 обществени корта. Започнах да играя на 7-годишна възраст. Отначало се състезавах в едно дружество на цветнокожи тенисисти. Бързо взех да побеждавам всички. На 17-годишна възраст бях шампион и сред мъжете. Тогава започнах да се състезавам в турнири с бели.

— И как ви приеха!

— Като курioз, защото бях единствен.

— Как мина следването ви в университета!

— Учех търговия в Лос Анжелос. Това бяха четирите ми най-добри години... В родния Ричмонд всичко беше разделено, там сег-

регацията е пълна. А при по-ранните и сегашните си пътувания виждам, че преградите от всякакъв вид трябва да бъдат забравени... Преди 15 дни бяхме в Техеран, където живеят мюсюлмани, сега тук сме в католическа страна, след седмица ще бъдем другаде. Не бива всичко да се дели на категории.

— Но вие смятате себе си за американец!

— Защото съм роден там. Както и вие сте французи, защото сте родени в тая страна. Аз съм американец, но обичам света.

— Когато чернокожите атлети от САЩ смятаха да бойкотират олимпийските игри в Мексико, вие ги подкрепихте...

— Бях съгласен с тях. Търсех начин да кажа, че не харесвам това, което става в САЩ. Ако аз бойкотирам нещо, не би имало никакъв полза, защото съм сам. Ако не играя, САЩ пак ще имат силен отбор. В атлетиката не е същото — чернокожите са най-добрите и са твърде много в американския отбор.

— Как приехте демонстрацията на Томми Смит и Джон Карлос върху подиума в Мексико!

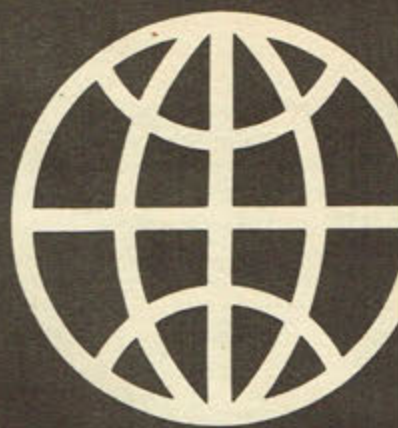
— Одобрих я. Те носеха фланелките на американския отбор и не казваха: „Не искам да бъда американец.“ Черните им ръкавици искаха да кажат: „Аз съм американец, но... искам да бъда 100 процента.“

— Какво е отношението ви към расовия проблем в САЩ! Умерено ли!

— Няма как да е умерено. Това е противоречие с факта, че съм чернокож. През следващите десет години расовият проблем още повече ще се изостря. Защото сега нещата са на повърхността...

— Как виждате бъдещето си, след като се разделите с тениса!

— В него ще има твърде много политика...

ПАНОРАМА

С цената на много средства — ми, проспекти, макети и... красиви монстратории — амстердамската ФИФА спечели борбата със седемте конкуренти и си осигури правото да построи спортните съоръжения в реал, където през 1976 г. ще се тоят XII летни олимпийски игри. Предварителните проектно-с документации за целта ще са не дим около 500 милиона долара. С бена гордост канадците говорят за тралното съоръжение — олимпийски стадион, наричан от тях „осмото на света“. Той ще побира 55 хиляди зели, но в случаи на нужда посредством подвижни трибуни капацитетът му може да се увеличи до 80 хиляди. Главната „атракция“ на стадиона бъде подвижният му покрив, който върху плъзгаща се конструкция, с то при неблагоприятни атмосферни условия ще се покрива цялото игрово поле. Това наистина ще е придобит от голямо значение за една страна, Канада, където климатът е т суров. Засега обаче не е ясно едно — откъде ще доидат тия 55 хиляди долара, необходими за поването на стадиона и останалите съоръжения. Правителството мълчи, ната на Монреал — също...

Неотдавна някои чуждестранни графини агенции разпространиха н та, че Бразилската спортна конфция е връчила на ФИФА специална па, изработена от 5 килограма чиято стойност се изчислява на яди долара. Всъщност става думо за предложение от бразилски на да бъде създадена такава куп то да носи името на сегашния г дател на ФИФА — Купа „Сър Роуз“. Това предложение влиза творчески с решението на конгр ФИФА в Мексико, според което дата на шампиона в бъдещите ни първенства няма да носи им отредна личност, а ще се нарича тошна купа на ФИФА. Както е ис, преди известно време с кон избран идеиният проект за тая да, но тои още не е публикуван то предложение на бразилците срещнато с изненада, но сега до формираните среди виждат в не своеобразен тактически ход. На са на ФИФА през 1974 г. в Дюс при изборите за председател н ждународната футболна федер южноамериканските страни ще нат кандидатурата на Жоан Хав сега председател на Бразилскат тна конфедерация. Бразилците че оттеглянето на 70-годишния Роуз ще стане по-лесно, ако и остане свързано с най-скъпия тр световния футбол.

Батутът, който съвсем доск СССР бе разновидност на акроб получи право на самостоятелно учредителна конференция в М взето решение да се основе нов юзна федерация — Федерация СССР по батут. — с което бр федерациите по отделните спор Съветския съюз става 51. Пред вооснованата федерация да ста на Международната лига по Понастоящем секции по тоя сп в 96 града на СССР.

Националният отбор по хокеи на Швеция има нов треньор — дияния канадец Бил Харис, дос професионален хокеист в своя на. Той има съвсем краткотр тренировъска практика и се е з с подготовката предимно на отбори, но шведските специали да в негово лице треньор с ви лификация и богат опит като и гостово назначаване на мястот годишния Арне Стрьомберг, к наставник на „Трс крунур“ — жение на 11 години е реакци убедителните игри на отбора дишното световно първенство.

КОГАТО ВОДАТА КИПИ...

Сламомът и спускането се практикуват не само със ски на краката, но и с лодка. Това е един раздел на гребния спорт (кану-как), който е почти непознат у нас, но се ползва с голяма популярност в ГДР, ГФР, Чехословакия, Франция, Австрия и редица други страни. По-миналата седмица в Мерано (Италия) се състоя XII световно първенство по гребен слалом и спускане. Участвуват 357 спортисти (между тях 61 жени) от 21 държави. Най-голям успех постигнаха представителите на ГДР, които спечелиха 8 от раз дадените общо 20 златни медала. При това те се състезаваха само на слалом, тъй като тая дисциплина е включена в програмата на олимпийските игри в Мюнхен и догодина там ще бъдат излъчени първите олимпийски шампиони.

Какво представляват състезанията по гребен слалом? Представителите си кипяща планинска река — ред прагове, водовъртежи, места с обратно течение при крайбрежните плитчини и всевъзмож-

ни други изненади, които неравно то дъно сервира на спортистите. На възета, опънати над реката, са окачени колове с дължина до 1,5 метра и дебелина от 3 до 5 сантиметра. С тях са обозначени вратичките, през които трябва да се премине. Броят на вратичките по трасето е не по-малко от 15, а дължината на състезателното разстояние обикновено не надвишава 800 метра. Вратичките са номерирани и трябва да бъдат преминати в означената последователност. Освен номера край ня кои от тях е окачена и буквата „Р“. Това означава, че преминаването през тая вратичка трябва да стане на заден ход. В борбата с неспокойната вода е нужна не само сила, но и голямо техническо умение при насочването на лодката спрямо течението, за да бъде изминат сламомът за възможно най-късо време. Състезателите правят по две спускания, като за класирането се зачита по-доброто от тях. Към времето в секунди се прибавя общият брой

наказателни точки, присъждани за изпускане или неправилно преминаване на вратичка (докосване на кол с лодката, с гребло или с тяло). Това е в най-общи линии състезателният правилник. Лодки-

тезания по слалом и спускане, се градиращ с цифрите от 1 до 6. Цифрата 6 означава максимална трудност, с други думи, че реката е почти „неплавателна“. Международните състезания по спуска

те от типа „каик“ са единични (мъже или жени), а от типа „кану“ — единични (мъже), двойни (мъже) и смесени (мъж и жена). Има и отборни състезания на слалом: стартират едновременно три лодки от един и същ тип, хронометрите се пускат при тръгването на първата лодка и се спират при пристигането на последната, като към това време се прибавят наказателните точки за грешките, допуснати от трите лодки.

Естествено тук се използват лодки с усилена конструкция, малко по-къси и по-широки от лодките при състезания на бързина в спокойна вода. Това важи особено за спускането, където бързината е значително по-голяма, а естествените препятствия по пътя на спортистите — много повече. Според бързината на течението и трудността на препятствията пла-

не обикновено стават в реки с трудност 3. На световното първенство в Мерано например мъжете се спуснаха по трасе с дължина 8 километра и разлика във височините 42 метра, а скоростта на течението беше 22 километра в час.

При състезания по спускане, а в някои случаи и по слалом организаторите задължават състезателите да се екипират с каски и спасителни пояси или жилетки. Но тия дисциплини съвсем не са толкова трудни и опасни, както може да се помисли на пръв поглед. Трудно е да се достигнат върховете на спортното майсторство — както е във всеки спорт. А за познаването с основните технически сръчности става за сравнително кратко време, след което всеки може да черпи здраве и удоволствие от тия емоционални спор

ОЛИМПИЙСКИЯТ ОГЪН МИНАВА ПРЕЗ БЪЛГАРИЯ

Един календар на Организационния комитет на XX олимпийски игри отбелязва точно дни те до откриването на олимпиадата. Към днешната дата остават 410 дни до вълнуващия ритуал, когато в Мюнхен ще лумне олимпийският огън — символ за мир, разбирателство и дружба.

Новината, че олимпийският огън ще премине идущата година през нашата страна, ни накара да припомним традицията на този ритуал. Той датира от древността, когато в местността Олимпия при откриването на олимпиадите се е палел огън пред олтар на Зевс, за да се оповести прекратяването на войните и започването на мирната спортна борба.

В модерните олимпийски игри за първи път е запален огън на XIII олимпиада през 1928 г. в Амстердам в специален жертвеник над ма-

ратонската врата на стадиона. Символичната връзка с местността Олимпия се осъществява едва през 1936 г. Тогава първата страна, през която е бил пренесен олимпийският огън след родината на древните и съвременните олимпиади, е била България.

Олимпийският огън се запалва при голяма тържественост в местността Олимпия с помощта на специално огледало, в което се отразяват силните слънчеви лъчи. Ритуалът се изпълнява от актриси, които пресъздават образите на богините от храмовете на Зевс и Атина Палада, асистирани от девойки в древни туники. Те предават огъня на изтъкнат гръцки атлет, който поставя на чалото на щафетата до олимпийския град. Атлети, ездачи, колоездачи, гребци и други спортисти пресяят щафетата с олимпийския огън през села, градове и страни до олимпий-

ската столица, като се устрояват специални тържества. Разбирането на други континенти огънят с кораби и самолети. Първият олимпийски огън по пътя през Атина, Италия, Мексико премина океана с пътя на Христофор Колумб.

Идущата година, в началото на XX олимпиада, се поема от огъня да премине през Гърция, България, Румъния, Кралство Югославия и Австрия до Точният маршрут през нашата страна още не е определен, но е много вероятно той ще бъде красивото ни Черноморие.

Ешуа А.

НА СНИМКАТА: Ритуалът на палването на олимпийския огън.

НА ТРИ БАЛКАНИАДИ

През изтеклата седмица с интерес проследихме три участия на български спортисти в Балкански игри. Те ни донесоха различни настроения.

Българските шахматисти ни донесоха удивително впечатление — за първи път заеха второ място на Балканиади, а то само поради това, че Румъния — първенецът, бе играла по-успешно срещу другите. Иначе точките бяха равни (16:16 т.), равен бе и резултатът от прекия двубой България—Румъния (3:3). Може ли да искаме повече? На-

ве (срещу Албания 4:2 и срещу Югославия 7:4), но... Начало то бе фатално — пристигнал в последния момент на мястото за игра, още неотпочинал и неприкормен с обстановката, той игра предпазливо срещу румънските младежи и завърши 0:0. В последния мач срещу Гърция, когато му бе нужна само победа, за да възтържествува, не се реши на смело действие и... отново 0:0. Това ни огорчава. От младежите очакваме твърдост, непреклонност, устрем за победа във всяка среща!

шите се стремяха към повече, срещу Румъния в последната среща те играха с голяма амбиция, остро, с рискове. В тази борба обаче пак изневериха нервите на Радулов, а и Пъдевски, който, изглежда, не бе във форма, записа втора загуба... Но този дух на борба и непримиримост — той е най-ценният, повече, отколкото благоприятният спортен резултат. Да отбележим още, че Трингов, Попов и Пеев бяха с най-добър резултат на своите дъски (II, III и VI).

Младежният ни футболен отбор, макар и непобеден, отстъпи първото място на домакините в Атина. Той демонстрира добър футбол в две от срещите, в които вкара и много голо-

Неприятно бе да научим, че нашите тенисисти пак заемат задни места в балканиада. Но всъщност можехме ли да очакваме много повече, като знаем високата позиция на Румъния и Югославия в световния тенис? ... Все пак, все пак! Нали в миналата балканиада на шите жени бяха по-напред. Сега ни зарадва до известна степен само Генов — нашият шампион, който в някои тежки двубои с големи майстори се държи твърде добре. Но явно нужно е работа на по-широк фронт, по най-съвременен начин, за да се осъществи подем в нашия тенис, да разчитаме на успехи в големите международни срещи...

НА СНИМКАТА: Гросмайстор Г. Трингов

МАЦДОРФ НЕ ЗНАЕШЕ, ЧЕ Е РЕКОРДЪОР

Рекордът дойде наистина като гръм от ясно небе. В космическите владения на Брумел, покорени от изключителния съветски атлет още през 1963 г., дръзваше да навлезе само Ни Чин-чин. Но неговите 229 см не могат да бъдат признати за световен рекорд, тъй като КНР не членува в Международната федерация по лека атлетика...

И изведнъж на сцената излезе Патрик Мацдорф. Роден в Уисконсин на 26 декември 1949 г., младият състезател трябваше дълго (трябва и сега!) да преодолява съпротивата на своя баща, отявнен враг на спорта. Но „Пат е упорит като магаре“ (това са думи на директора на колежа, в който учи сега!). И той постигна своето.

Цели две години (от 1967 до 1969 г.) Мацдорф играел едновременно баскетбол и тренирал бягане с препятствия и скок на височина. В края на този период той бе едва на... 109—128-о място в световната ранглиста с 209 см. Впрочем на студента по математика съвсем не предвиждаха блестящо бъдеще — считаха, че неговият коремнопретъркалящ стил не е достатъчно перспективен.

— Сега поне никой няма да ми говори колко лошо скачам, колко лош е моят стил — каза с удовлетворение Мацдорф, защото преди това служеше за пример как... не трябва да се скача.

До срещата със СССР преди десетина дни, когато за пръв път бе поканен в сборния отбор на САЩ. Мацдорф показва сравнително бърз напредък: 1966—183, 1967 — 198, 1968 — 201, 1969 — 209, 1970 — 216, 1971 — 218 (в зала — 221 см). И въпреки това постижението му в Бъркли бе изненада. На срещата СССР — САЩ той преодоля от първи опит 205, 210 и 215 см, прелетя на втория си опит над 218 и 221 см, когато си осигури победата, стана рекордьор на САЩ с 225 см, преодолен след един неуспех, и постигна 229 см на третия опит.

... А Мацдорф не знаеше, че е световен рекордьор. Цели 6 минути, докато традиционно много вискателните в САЩ съди проверяваха височината, той мислеше, че е преминал само 228 см...

Рус, хармонично развит (висок е 190 см и тежи 79 кг), 21-годишният Мацдорф е твърде определен в плановете си — на 21 август т. г. той ще се жени, а по-късно ще започне подготовката си за олимпийските игри в Мюнхен.

НОВО! НОВО

В „СПОРТ ТОТО 1“
ПРЕЗ ЛЯТНАТА ПОЧИВКА
НА ФУТБОЛНИТЕ ОТБОРИ
ДО ЗАПОЧВАНЕТО
НА ПЪРВЕНСТВОТО
„СПОРТ ТОТО 1“

ПО
ЖРЕБИЕ
ИНТЕРЕСНО И ЛЕСНО
КАКТО ЗА УЧАСТНИЦИТЕ
В „СПОРТ ТОТО 1“,
ТАКА И В „ТОТО 2“
ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПЕЧАЛБИ
ВЪВ ВСЕКИ ТИРАЖ
ПО 12 000 ЛВ

Старт

ЗАБАВНИ МИНУТИ

ИГРИТЕ И ХОРАТА

Игрите и състезанията, наричани днес спортни, са се родили заедно с нас, хората. За спортната победа са се борили нашите прадеди, нея ще си оспорват и нашите внуци.

На всички ни е известна в общи линии историята на най-висшата изява на човешките достижения в областта на физическата култура — олимпийските игри. Но в древността е имало и други игри, за които накратко ще ви разкажем.

ИСТМИЙСКИТЕ ИГРИ

В Гърция те били на второ място по масовост и значение след олимпийските игри. Организирали се в чест на морския бог Посейдон в Коринтска Истмия — на провлака, свързващ континента с Пелопонес. От 582 г. пр. н. е. придобиват общогръцко значение. На всеки две години атлетите тук се състезавали в пентатлон (петобой), в гребни и плувни състезания, участвували в музикални конкурси.

ПИТИЙСКИ ИГРИ

Наричали ги още „делфийски“, защото местонахождението им било до храма на Делфи. Това са игри, посветени на Аполон. Отначало обхващали музикални състезания, но в 586 г. пр. н. е. се въвеждат гимнастически упражнения и надбягване с двуколки. В тях участвували и младежи и девойки.

НЕМЕЙСКИ ИГРИ

На всеки две години (от 573 г. пр. н. е.) в Немеиската долина край Аргос се провеждали немейските игри, които приличали много на питийските, но били посветени на Зевс.

ХЕРАЯ

Игри, посветени на Хера. В тях участвували само девойки. Програмата се състояла от една дисциплина: надбягване на 3/4 от дължината на стадиона — около 160 м. Състезателките били разделени на три възрастови групи. Периодичност — на всеки 4 години.

НЕПТУНОВИ ИГРИ

Тяхното създаване се губи в една легенда. Ромул и Рем, току-що основали Рим, виждали как жителите на града — само мъже — се измъчвали от отсъствието на жени. Съседното племе сабини отказвало да дава съпруги за римляните. Тогава Ромул и Рем организирали игри (около 750 г. пр. н. е.), на които поканили своите съседи заедно със семействата им. В самия разгар на състезанията римляните отвлекли най-хубавите от своите гостенки и ги направили свои жени. Когато сабините тръгнали на война, жените застанали между двете армии и не дали да се пролее кръвта на техните бащи, братя и мъже.

ГЛАДИАТОРСКИТЕ ИГРИ

Те се разпространили в Римската империя, но не и в Гърция. Гладиаторите се избирали между робите, военнопленниците и от някои бедняшки слоеве на свободното население. Обучавали ги в специални школи за единоборство или масова битка. Битката се водила до смърт. Тези жестоки зрелища протичали на площадите, а по-късно — в специални амфитеатри и циркове. Гладиаторските игри били официално забранени в началото на IV век.

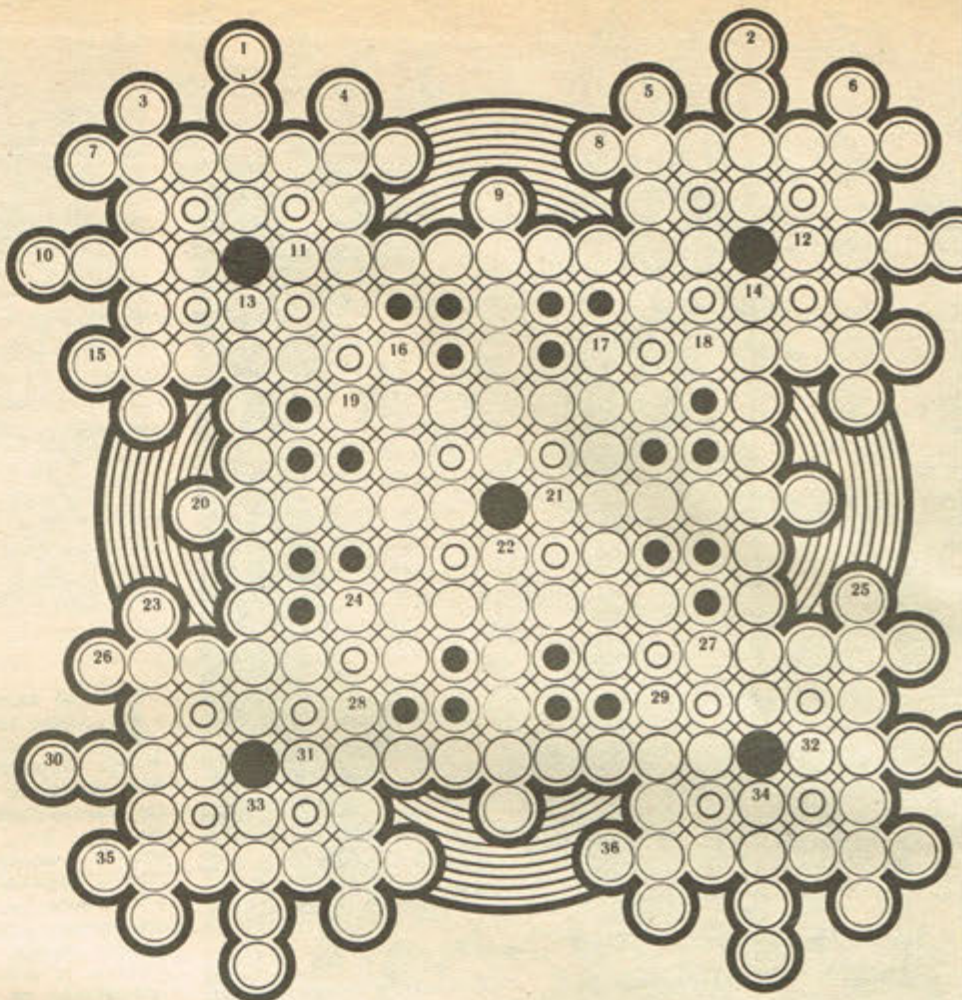
Николай КИРОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРРАВНО: 7. Състезателна пътека. 8. Лекоатлетическа дисциплина, бягане на дълги разстояния. 10. Лекоатлетическа дисциплина. 11. Отбор от „А“ РФГ. 12. Гимнастически уред. 15. Край на спортно състезание. 18. Наш футболист. 19. Водач на спортен екип. 20. Състезатели. 21. Известен съветски хокеист. 24. Вид летателно тяло. 26. Чехословашки футболен отбор. 27. Отборът южната „Б“ РФГ. 30. Вид състезателно бягане. 31. Вид колоездачно състезание. 32. Шахматен термин. 35. Тежко състояние, в което е изпаднал даден боксьор. 36. Тактически вариант в шахматната игра.

ОТВЕЧНО: 1. Хокейно посobie. 2. Лекоатлетическо съоръжение. 3. Съветски гимнастик. 4. Туристическа дисциплина. 5. Австрийски футболен отбор. 6. Наш център на зимните спортове. 9. Известен кипърски футболен отбор. 13. Разред в борбата и бокса, разделяне състезателите по тегло. 14. Вид спортист. 16. Презимето на известна наша състезателка по мотоспорт. 17. Вещество, използвано за импрегниране на туристически обувки и за намазване на ските. 22. Презимето на многократен участник в нашия юношески национален отбор по футбол. 23. Известен наш национален състезател по футбол, сега треньор. 25. Дългогодишен участник в състезания по ладен вид спорт. 28. Стил в плуването. 29. Отбор от северната „Б“ РФГ. 33. Център на група. 34. Прибор, използван при борбата бокса.

Съставил: Константин РОПОТАМСКИ

БОРИС ДИМОВСКИ ни показва:

Каква трудност може да изникне при изпълнение на дълга.
Какво да правим, докато чакаме...
Как да отидем на море без откъсване от производството.
Как да поставим по най-сериозен начин исканията си.

НЕВЕРОЯТНО ВЕРОЯТНА ИСТОРИЯ

ФЕЙЛЕТОН

Ръководството на секцията се събра и отчете: 1956 година се оказа плодотворна година за заводските атлети. Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова завоюваха първо място на международните състезания и достойно представиха колектива. Взеха се решения за масовизиране на леката атлетика за нови, още по-големи успехи.

През 1961 г. ръководството на секцията се събра и отчете, че мерките за масовизиране на леката атлетика са дали добри резултати. Но е необходимо още по-голямо внимание към младите, за да могат да израстват те и да стигат върховете на спортното майсторство.

Отчетено бе, че Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова отново представиха достойно колектива, като в републиканските състезания заеха първите места.

През 1966 г. при голям ентузиазъм бе отчетено, че в секцията вече членуват почти всички младежи и девойки от предприятието. Това беше голям успех за леката атлетика и се дължеше на упоритата работа на ръководството.

Отчетено бе, че Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова са се представили отлично в зоновите състезания и са защитили достойно честта на колектива.

През 1971 г. тържествено бе чествуван 15-годишният юбилей на секцията. Отчетени бяха големите успехи в областта на високото спортно майсторство и масовизирането на леката атлетика. Посочени бяха победите в международния шампионат през 1956 г., републиканските титли през 1961 г., успехът в зоновия шампионат през 1966 г. и последната радостна вест — победата на Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова във вътрешнозаводския шампионат по лека атлетика.

Начертани бяха светлите перспективи за бъдещите победи — както в областта на високото спортно майсторство, така и в областта на масовизирането на леката атлетика. Прие се до 1976 г. в секцията да влязат всички младежи и девойки от предприятието...

Борис КОВАЧЕВ

Отговори на кръстословицата от бр. 5

ОТВЕЧНО: 1. Нодия. 2. „Инис“. 3. Кел. 4. О(рлин) В(асилев). 5. Ок. 6. „Вакер“. 7. МОК. 8. И(ванка) В(ълкова). 9. Ар. 10. Недев. 11. „Берое“. 13. Ров. 15. Нож. 17. Радев. 19. Вел. 22. Киров. 23. „Лес“. 24. „Ватев“. 25. Лов. 27. Лепик. 28. Милев (Димитър). 29. Колан. 30. Минев. 31. „Ралид“. 32. Парад. 33. Тачев. 34. „Волов“. 35. Зимин. 36. Ценов. 37. „Ботев“. 39. Жеков. 40. Пешев. 42. Делев. 43. Митов. 45. Цолов. 46. „Марек“. 47. Кон. 48. ПЕН. 49. Мърин (Георги). 50. „Канев“. 51. Герлер. 52. Кумис. 53. Пат. 54. Пас. 55. Рали. 57. Туш. 58. Кра. 60. Н(едялка) А(нгелова). 61. Ра. 62. Во. 63. Ов.

ВОДОРРАВНО: 1. Николов (Ст.). 7. „Милан“. 11. Бонев. 12. Каров. 14. „Рен“. 16. Едил. 18. Кок. 20. До. 21. Рис. 22. Калев. 24. „Вележ“. 26. Оя (Бруно). 27. Лидер. 28. Манов. 29. Керес. 30. Митев. 32. Попов. 33. Тилев. 34. В(идин) рес. 35. Залив. 36. Цанев. 37. БОП. 38. А(постолов). 39. Жечев. 40. Поли. 41. Ман. 42. Денев. 43. Метод. 44. И(ван) Д(имитров). 45. Цеков. 46. Мишев. 47. (Дан) Колов. 48. (П) Патев. 50. (Ив.) Колев. 51. Геров. 52. „Ка“. 53. Панов. 54. Пенев. 55. Рур. 56. „Ан“. 57. Тал. 58. Ками. 59. Тен. 61. Русев (Юлиан). 63. „Орлин“. 64. „Вашаш“. 65. „Рот вайс“.

7 ДНИ СПОРТ

ЛЕКА АТЛЕТИКА: България (юноши) на 17 и 18 на стадионски в София. По същото време ще срещне и с Турция (научен състав).

ПЛУВАНЕ: Традиционният турнир наградите на ЦК на ДКМС на Варна.

ТЕНИС: Републиканско отборно първенство за юноши и девойки в София.

КОЛОЕЗДЕНЕ: Балканнада в София.

КАНУ-КАЯК: Републиканско първенство за юноши и девойки на Пловдив.

КОНЕН СПОРТ: Републиканско първенство за юноши от 19 в София.

СТРЕЛБА: Републиканско първенство за юноши и девойки от 15 до 17 в София.

Как изграхме футбол...

Разказ
от Сампе и Госини

Бит на „мястото“ с момчетата от класа: с Алцес, Алцес, Рюфю, Анян, Клотер, Йоахим и Мексан. Не помня дали съм ви говорил за нашите момчета, но за „мястото“ ми се струва, че съм ви разказвал. Обикновено заминало място — пълно с консервени кутии, бели, умрели котки и една кола. Без колеба, но с нея е весело: може да се качиш в кабината, да правиш „вр-р-р“ и да играеш на самолет или автобус.

Но тогава ние дойдохме да играем не в класа. А на футбол. Алцес имаше топка и ни даде да поиграем само при условие, че той ще бъде на вратата, защото е дебел и не обича да бяга, а през цялото време яде. Алцес, чийто баща е много богат, пристигна като истински футболист — с пълна форма, с кори и с обувки с бутони на подметките. А всички останали, защото Жофроа, който казва коментаторът на радиото, е „много остър играч“. Особено когато е с бутони.

Ние се разпределихме по места, като в истински отбор. На вратата — Алцес, Ед и Анян — в защита (Ед, защото е най-силен в класа и щом трябва — удря веднага по носа, Анян — за да не се мотае из краката; него също всички се боят да го докоснат: той има нокла на носа си и като го докоснеш, веднага започва да реве).

Останалите — в полузащита, с изключение на нас тримата нападатели: Мексан, Жофроа и Аз.

Всичко беше истинско, само нямаше друг отбор. Никой не искаше да играе против нас. Нито в играта на каубои никой не иска да иде индианец.

А след това дойдоха тези от другото училище. Ние с тях не се имаме, защото всички са група „И“. Често идват на „мястото“ и тогава се „нем“, защото ние казваме, че „мястото“ е наше, а те — че е тяхно. Но сега зарадвахме.

— Ей, момчета — каза им аз, — искате ли да играем футбол? Имаме топка.

— С вас! Не ме разсмивай! — отговори ми кльощав от другото училище, с червени коси, също като на леля Клариса, чийто коси изведнъж почервеняха миналия месец, а мама каза, че са ги почервенили на слънце.

— И какво толкова ти е смешно, червено-слънчако! — попита Рюфю.

— Сега, като ти удари един в носа, изведнъж и на теб ще ти стане смешно — отговори ми с червените коси.

— Измъкнете се оттук — каза един друг кльощав училище, на когото зъбите му стърчаха. — Това е наше „място“.

Момиче се готвеше да си отива, но ние казахме да не се предаваме.

— Вие! — каза Клотер. — А може би е просто се страхувате да играете с нас. Нашият отбор е силен.

— Да-а-а, ама че отбор! — каза този с зъбите и те всички започнаха да се смее. И аз също, защото беше смешно. А аз така Ед удари в носа един малък от другото училище, който стоеше и мълчеше. Но след това се оказа брат на този дългия и заравения започна всичко.

— А, и удриш още! — каза дългият и Жофроа започна при кльощавия с лелините Клариса. И всички започнаха да се бият един друг. Освен Анян, който плачеше и крещеше, че коси очила. А след това дойде баща на Ед, който стоеше и мълчеше. Но след това се оказа брат на този дългия и заравения започна всичко.

— И започна за какво се бихте!

— Защо това, че те се изплашиха да играете футбол? — каза аз.

— Слабаците!

— Слабаците! — каза аз. — С мен, Мексан, Йоахим и Клотер!

— Попита баща ми. — Аз мисля, че е по-добре да е в защита.

— Попита Жофроа. —

— Попита Анян. —

— Попита Ед. —

— Попита Аз. —

— Попита баща ми. —

— Попита Анян. —

— Попита Ед. —

— Попита Аз. —

Малкият Николé е един от любимите герои на френските деца, а и на възрастните. Той има много приятели: дебелия Алцес, който много обича да яде, Ед, най-силния в класа, и даже подмазвача и любимеца на учителката Анян. Разбира се, Николé има баща и майка, но той има и други „родители“ — френските писатели и карикатуристи Сампе и Госини.

играете с моя отбор! Аз ще бъда съдията.

— Добре — отговори този с червеникавите коси. — Ще дойдем в неделя.

Баща ми остана с нас и започна да ни тренира. Той постави топката и вкара гол на Алцес. След това сам застана на вратата и Алцес му вкара гол. Тогава баща ми започна да ни показва как трябва да си подаваме. Той ритна топката и каза:

— Е, Клотер, подай ми топката.

Но топката кой знае защо попадна в Анян, който свали от носа очилата си и захленчи. — А след това дойде мама.

— Как не те е срам — каза тя на татко. —

Изпратих те за момчето, а ти риташ топка. Вечерята изстива.

Баща ми стана съвсем червен. Ние веднага си тръгнахме към дома, а момчетата завикаха:

— Ура за бащата на Николé!

На масата майка ми през цялото време се смееше на татко:

— Подай ми солта, Копя!

Майките нищо не разбират от спорт...

ПЪРВО ПОЛУВРЕМЕ

1. Вчера през деня на игрището на „мястото“ се състоя приятелска среща по футбол между сборния отбор на другото училище и отбора с треньор бащата на Николé.

2. Тъй като отборът нямаше дясно крило и ляво полузащитник, треньорът реши да го ориентира към внезапни и остри контраатаки с тримата нападатели: Николé, чиято буйност можеше да се сравни с темперамента на Копя, Мексан, чийто финтове напомнят Пинтоин, и Жофроа, който на никого не прилича-

ше, но затова пък имаше пълна екипировка, което не е без значение за един център-нападател.

3. Мачът започна около 15,50. Още в първата минута при едно спъване пред вратата лявото крило на другото училище изпълни наказателния удар с такава сила, че Алцес беше принуден да направи отчаян скок, за да се предпази от топката, която летеше право срещу него. Обаче голът не беше зачетен, тъй като съдията си спомни, че капитаните са забравили да си стиснат ръцете преди започването на мача.

4. В петата минута, докато в центъра се водеше борба за топката, някакво безпризорно куче изяде закуската на Алцес, макар тя беше обвита в три вестника и завързана с канпче. Това нанесе непоправима морална травма на вратаря, вследствие на която в седмата минута той пропусна първия гол. А в осмата — втория... В деветата минута Ед, който се беше избрал за капитан, посъветва Алцес да играе ляво крило, а Мексан да го замени на вратата.

5. В четирнадесетата минута на терена се изля такава пороен дъжд, че повечето от играчите хукнаха да бягат и на терена останаха само Николé и още един играч от другото училище. През този период в резултата не станаха никакви промени.

6. В двадесетата минута Жофроа с великолепен удар изби топката от нашата половина на игрището. В същата тази двадесета минута господин Шапо минаваше наблизо на велосипед. Той отиваше да посети жена си, заболела от грип. От удара господин Шапо загуби равновесие и влезе в двора на господин Шадфо, с когото той смъртно враждуваше вече 20 години.

7. Появил се на терена по неизвестен начин, господин Шапо овладя топката в момента, когато трябваше да бъде вкарана в игра, и я разпра с ножа си.

8. След петминутно объркване, тоест в двадесет и петата минута, мачът продължи с консервена кутия, заменила топката. В двадесет и шестата, двадесет и седмата и двадесет и осмата минута Алцес проби към вратата и с неотразими удари заби три гола. (Практически е невъзможно да се отнеме от Алцес, който играе с бутони, кутия за консервиран грах даже когато е празна). Отборът на Николé излезе напред с 3:2.

9. В тридесетата минута един от другото училище донесе нова топка, която вкарахме в игра.

10. В тридесетата минута Николé премина

на свой ред нанесе удар с глава в корема на съдията. Арбитърът със сподявен глас съобщи на двамата капитани, че вече е късно. Като се вюжда, и дъжд може би ще завали и изобщо най-добре е да се отложат другото полувреме за следващата неделя...

ВТОРО ПОЛУВРЕМЕ

1. В резултат на продължил цяла седмица телефонен обмен на мнения между бащата на Николé и останалите бащи на играчите от неговия отбор съставът на последния беше чувствително изменен. Малко преди началото на второто полувреме всички бащи (Николé, неговите приятели и тези от другото училище) в пълен състав пристигнаха на „мястото“.

2. На терена се чуваха гласовете само на бащите. Това дезориентираше играчите. В първите минути не се случи нищо съществено, ако не се смята „сватбарският“ удар на Рюфю в гърба на бащата на Мексан и удара в тила на Клотер, получен от баща му за това, че се е разминал с топката. Йоаким, станал на свой ред капитан (беше договорено, че всички ще бъдат капитани за по пет минути) поиска от съдията да изгони външните лица от терена. Клотер добави, че поради контузия в тила не може повече да остане на своя пост. Баща му с голямо желание поиска да го замени. Бащите на тези от другото училище започнаха да протестират и казаха, че в такъв случай те също ще влязат да играят вместо децата си. Обхванати от един и същ порив, бащите бързо-бързо започнаха да свалят от себе си шлифери, палта, шалчета и шапки. След това те се хвърлиха към игрището, заподядаха на децата си да се махнат и да не им се мотат в краката, защото сега те ще им покажат как трябва истински да се владее топката.

3. Няколко минути игра се оказа достатъчна за децата, за да разберат как не трябва да се играе футбол и...

4. ...единодушно решиха да отидат у Кло-

тер да гледат по телевизията спортно предаване.

5. Мачът преминаваше при взаимен стремеж на двете страни да бият колкото се може по-силно топката, за да докажат, че много лесно могат да вкарат гол, ако не е насрещният вятър. В шестнадесетата минута топката излезе в аут между консервените кутии и разните други метални отпадъци. Тя започна да издава странни звуци: издишаше, прободена от една пружина, проникнала я от едната до другата страна.

6. След триминутно обсъждане беше решено да се продължи играта, като се замени топката — защото друга няма — отново с консервената кутия.

7. В тридесет и шестата минута бащата на Рюфю, който играеше защитник, спря кутията, летяща към устата му. Тъй като спирването беше направено с ръка, съдията (брат на един от бащите от другото училище) присъди дузпа. Без да се вземат под внимание протестите на отделните играчи (бащата на Николé и всички останали бащи на неговите приятели), дузпата беше бита и бащата на Клотер, който играеше вратар, не можа да хване кутията, а направи само отчаян жест с ръка. По такъв начин бащите от другото училище изравниха резултата — 3:3.

До края на играта оставаха още няколко минути.

Целият отбор на бащите от другото училище премина в защита. Някои от тях скачаха върху кутията с двата си крака и не позволяваха на противника да я овладее. Неочаквано обаче бащата на Рюфю — полицай по професия — се хвърли напред, премина двама от бащите на противниковия отбор, излезе сам срещу вратаря и с неотразим удар изпрати кутията във вратата. Бащата на Николé и бащите на неговите приятели спечелиха срещата с резултат 4:3!

Превод: Николай ПЕЕВСКИ

СТЪС СРЕБЪРНИТЕ МЕДАЛИ • Левски • Спартак •

Футболистите на „Левски—Спартак“, носители на сребърни медали: седнали — Веселинов, Стоилов, Стоянов, Паиов, П. Кирилов, Котков, Аспарухов, Костов, Цветков; прави — ст. треньорът Йончо Арсов, Павлов, Я. Кирилов, Гайдарски, Каменски, Горанов, Михайлов, Ивков, Аладжов, Жечев и треньорът Василев.

Старт

ЗА
ВАШИЯ
АЛБУМ

ЮНОШИТЕ
В
СИНЬО —
РЕПУБЛИ
КАНСКИ
ШАМПИОНИ

